

Bolgari ropajo in požigajo. Protest kralja Ferdinanda.

MACEDONSKO MESTO SERES OPUSTOŠENO. KRALJ FERDINAND DOLŽI DRUGE. RUM UNI V GOBRIČU. POMOČ KONZULOV. OSTER PROTEST. DIREKTA POGAJANJA. BOLGARSKO BRODOVJE V SEVA STOPOLU. BOLGARSKI POSLANIK JE ZAPUSTIL BUKA REŠT. TURČIJA SE HOČE DRŽATI POGODBE. NEPRESTANO DEŽEVJE.

Solun, Makedonija, 14. julija. Nek grški korespondent se je danes izjavil, da so Bolgari oplenili celo mesto Seres, posilili nešteto žensk in deklet, zažgali več hiš in pobili na stotine beguncev. Iz Seresa je postal kup razvalin.

V petek so začeli Bolgari s štirih strani obstreljevati mesto. Bombardiranje je trajalo kake štiri ure. Nato je udrla skozi mestna vrata močna posadka in začela pleničiti. Vojakom popili skoraj vso pijačo in zažgali mesto. Vse to se je zgodilo v prisotnosti polkovnika Jankova, notoričnega revolucionarja, kateri je bil že leta 1903. vodja macedonske vstaje.

Bolgari niso prizanesli niti konzulum. Oplenili so Avstro-ogrski konzulat, podkonzula Georga Zlatka so izpustili proti visoki odkupnini.

Zgorela je Atenska banka, Orientalska banka, velika sinagoga, vse šole, tabočna skladišča nemških, avstrijskih in ameriških firm in več privatnih poslopij. American Tobacco Co. ima milijon dolarjev škode.

Veliko ljudi so križali, sescakali na kose ali žive sezgali. Ženske so oskrnjevali ne glede na starost in stan.

Položaj preživelih je brezupen. Oni, ki so bili še pred par dnevi bogatini, umirajo od lakote. Nesrečne matere nimajo ne hrane ne obleke za svoje revne otroke.

Položaj je brezupen, ker so zgorele vse lekarne in bolnice. Grška vlada je poslala v opustošeno mesto veliko obleke in provianta.

Avstrijski in italijanski konzul sta se podala na lice mesta in bodo skušala pomagati svojim rojakom.

London, Anglija, 14. julija. — Kralj Ferdinand je poslal iz Sofije tukajšnji "Evening News" sledečo brojavko:

"Poročila o grozovitosti mojega vojskovanja so popolnoma neutemeljena in aersnična. V svet ji pošiljam naši nasprotniki samo zato, da bi postavili bolgarsko vojsko v slabo luč."

V Makedoniji ni počenjala mraja vojska grozovitosti ampak počenjali so jih Srbi in Grki. V okrajih Kastorija, Florina in Vodena so zaprli vse izobražene može, solunske ječe so polne nedolžnih Bolgarov. Grki so zažgali bolgarsko mesto Kuku."

V Sofiji je prišlo na tisoče beguncev, ki so pripravovali o strahotnem postopanju srbskega in grškega vojskovanja. Bolgarska vlada zahteva, da naj se osnuje mednarodna komisija, ki bo preiskovala celo zadevo.

Sofija, Bolgarsko, 14. julija. —

Izgnani stavkarji.

Trdosredni tovarnarji v Ipswich, Mass. so spodili več stavkarskih družin iz stanovanj.

Ipswich, Mass., 14. julija. — Že več mesecev trajajoča stavka tukajšnjih tkalcev se je pojavila zopet danes v dokaj žalostni luči. Lastniki tovarn so uporabili zadnje dni skrajno ali slednjo silo, da bi pregovorili delavce naj se zopet povrnejo na svoja mesta. Ker se nahajajo stavkarji v skrajni bedi, niso zamogli plačati stanarine že več mesecev; lastniki delavskih hiš, po večini tovarnarji, so jim pa sedaj zagrozili, da bodo spodili vsakega stavkarja na cesto ako ne poravnava svojega dolga, ali naj se pa vrne zopet na delo. In pri tem je prišlo zares do najhujšega. Tovarnarji so najeli nekaj trdosrednih mož z nalogo, naj znosijo siloma pohištvo stavkarjev na cesto. Danes je torej brez strehe 20 revnih družin, brez dela, jela in domovja; preostale družine se bo pa postavilo še tekom tega tedna na cesto.

Pretrstljivi prizori se nudijo človeku danes v stavkarskem predmestju. Mnogo družin mora prestajati glad, vročino in ježo pod milim nebom. Največ hudega morajo pretrpeti pri tem otroci in dojenčki izgnanih stavkarjev, ker jim matere ne morejo kuhati mleka. Sedaj je pa še zagrozil mestni zdravstveni urad stavkarskim družinam, da morajo spraviti svoje pohištvo s ceste, in sicer bo isto mesta oblast na svojo roko ukinila.

Potom Newland predloge, ki bodo sprejeta v kongresu, se bodo ustvarilo posredovalno oblast, ki bo povsem neodvisna od delavskega departamenta. Ako bi se prizadevanja te oblasti ponesrečila, se bodo izvolilo drugo razsodišče, ki bo štelo šest članov, mesto dosejanih treh. Dva člana bodo imenovali dotične delavske organizacije, dva železnice, dva pa preje izvoljeni štirje člani. Ako bi se ti štirje ne mogli zediniti, je avtorizirana posebna posredovalna oblast, da imenuje ostala dva člana.

V sedanjem slučaju sta se obe stranki branili pogajati se na podlagi dosedanje Erdman-postave, ker ne predpisuje zakon zalostnega zastopništva od strani lelolajalcev in delavcev.

Železnice so v prvi vrsti protestirale proti temu, da bi bil vodilni statističnega urada delavskega departamenta član posredovalne oblasti.

Posredovalna oblast, ki bo ustvarjena potom novega amandamenta, obstoja iz enega komisarja, katerega imenuje predsednik, in dveh vladnih uradnikov, katere istotako imenuje predsednik s privoljenjem senata. Po dosednji postavi pa je obstojala ta oblast iz delavskega komisarja ter sodnika-predsednika zveznega trgovskega sodišča.

Ker sta obe stranki izjavili, da predložita svoje zahteve razsodišču na podlagi amandirane Erdman-postave, je bila edinole naloga konferenca, da skrbi za takojšno pasiranje Newland-predloga ter prepereči s tem pretočo stavko ter izgubo nešteti milijonov.

Odgovcr Bryana na japonsko noto.

Washington, D. C., 14. julija. Predsednik Wilson, državni tajnik Bryan in ostali člani kabineta bodo izgotovili jutri odgovor na japonsko noto. Tajnik Bryan se je odločno branil pojasniti širše o občinstvu, kaj da pravzaprav pomenijo tajna pogajanja z Japonsko. Glasi se pa, da je dal državni tajnik japonski vladi koncesije, da bo odslej vsa sporna vprašanja, v kolikor se ista tičejo japonskih podanikov, reševal zvezni državni pravdnik ter da ne bodo japonski podaniki podvrženi jurisdikciji posameznih držav.

Berača v avtomobilu. Kansas City, Kans., 14. julija. Danes so našli ob neki cesti blizu vasice Wamego že postarano beaško dvojico sedečo v svojem avtomobilu. Po dolgotrajnem izpraševanju se je konečno dognalo, da se preživljata lastnika avtomobila s prosjačenjem; mož ki je slep igra na gosli, med tem ko njegova boljša polovica poje. Svoj avtomobil pa običajno pred vsako naselbino skrivajeta v kakem gozdu, da ne zbujata pri prosjačju prevč pozornosti.

Zmagae socialistov na Nemškem. Berlin, Nemčija, 14. julija. — V šestem volilnem okraju ali poznanjskem predmestju so se volile te dni dopolnilne volitve v državni zbor. Zmagali so zopet socialisti z 17,151 glasovi proti 16,315. Sedaj imajo socialisti v državni zbornici 111 svojih zastopnikov.

Stavka železničarjev vendarle preprečena.

Pretoča stavka istočnih železničarjev se za sedaj ne bo vršila. Spczrazum.

NEWLAND PREDLOGA.

Obe stranki sta privolili v to, da se pogajata na podlagi amandirane Erdman-postave.

Washington, D. C., 14. julija. Pretoča stavka 100.000 istočnih železničarjev je bila v zadnjem trenutku vendarle preprečena. Pri danes vršeci se konferenci v Beli hiši, katere so se vdeležili Wilson zastopniki senata in kongresa, železnice in železniških uslužbencev, se je sklenilo, da bo jutri pasiral kongres Newland-amendment k Erdmanovi postavi. Nato sta obe prizadeti stranki izjavili, da sta pripravljene na pogajanja potom razsodišču.

Potom Newland predloge, ki bodo sprejeta v kongresu, se bodo ustvarilo posredovalno oblast, ki bo povsem neodvisna od delavskega departamenta. Ako bi se prizadevanja te oblasti ponesrečila, se bodo izvolilo drugo razsodišče, ki bo štelo šest članov, mesto dosejanih treh. Dva člana bodo imenovali dotične delavske organizacije, dva železnice, dva pa preje izvoljeni štirje člani. Ako bi se ti štirje ne mogli zediniti, je avtorizirana posebna posredovalna oblast, da imenuje ostala dva člana.

V sedanjem slučaju sta se obe stranki branili pogajati se na podlagi dosedanje Erdman-postave, ker ne predpisuje zakon zalostnega zastopništva od strani lelolajalcev in delavcev.

Železnice so v prvi vrsti protestirale proti temu, da bi bil vodilni statističnega urada delavskega departamenta član posredovalne oblasti.

Posredovalna oblast, ki bo ustvarjena potom novega amandamenta, obstoja iz enega komisarja, katerega imenuje predsednik, in dveh vladnih uradnikov, katere istotako imenuje predsednik s privoljenjem senata. Po dosednji postavi pa je obstojala ta oblast iz delavskega komisarja ter sodnika-predsednika zveznega trgovskega sodišča.

Ker sta obe stranki izjavili, da predložita svoje zahteve razsodišču na podlagi amandirane Erdman-postave, je bila edinole naloga konferenca, da skrbi za takojšno pasiranje Newland-predloga ter prepereči s tem pretočo stavko ter izgubo nešteti milijonov.

Odgovcr Bryana na japonsko noto.

Washington, D. C., 14. julija. Predsednik Wilson, državni tajnik Bryan in ostali člani kabineta bodo izgotovili jutri odgovor na japonsko noto. Tajnik Bryan se je odločno branil pojasniti širše o občinstvu, kaj da pravzaprav pomenijo tajna pogajanja z Japonsko. Glasi se pa, da je dal državni tajnik japonski vladi koncesije, da bo odslej vsa sporna vprašanja, v kolikor se ista tičejo japonskih podanikov, reševal zvezni državni pravdnik ter da ne bodo japonski podaniki podvrženi jurisdikciji posameznih držav.

Berača v avtomobilu. Kansas City, Kans., 14. julija. Danes so našli ob neki cesti blizu vasice Wamego že postarano beaško dvojico sedečo v svojem avtomobilu. Po dolgotrajnem izpraševanju se je konečno dognalo, da se preživljata lastnika avtomobila s prosjačenjem; mož ki je slep igra na gosli, med tem ko njegova boljša polovica poje. Svoj avtomobil pa običajno pred vsako naselbino skrivajeta v kakem gozdu, da ne zbujata pri prosjačju prevč pozornosti.

Slavnost v Parizu.

Povodom 124. letnice padca Bastille, so se vršile na Francoskem velike slavnosti. Slabo vreme.

Pariz, Francija, 14. julija. — Vsako leto na ta dan se vršijo širom francoske republike velike slavnosti povodom padca gradu Bastille, kamor so bili obsojeni razni politični zločinci. Revolucijonarji so pa dne 14. julija 1789. najprej oprostili vse te jetnike, zatem pa zažgali grad Bastille; to je bil začetek zadnje krvave ljudske ustaje na Francoskem.

Običajno se je ta dan proti večeru prirejalo razne ljudske zabave in ples kar po cestah, letos je pa moralo to izostati vsled slabega vremena. Kmalu po 4. uri popoldne se je usula nad mestom velika ploha, pomešana z bliskom, strelo in gromom, tako da se slavnost ni zamogla zaključiti po želji ljudstva.

Dopolodne je bilo vreme še precej ugodno, vsled tega se je vršila na Longchamps velika vojaška parada, katere se je udeležil tudi predsednik Poincare. Letos se je prvič udeležilo te slavnosti nekaj oddelkov domačega vojskovanja s francoske kolonije Tonuin, Anam in Madagasear; ljudstvo je te vojake v častni paradni vrsti navdušeno pozdravljalo. Med paradno so krožili nad mestom številni vojaški zrakoplovi pozdravljajoči dan z strelnimi saluti.

Pri tej priložnosti se je ljudstvo najbolj zanimalo za skupino vojaških psov in letalno tekmo vojaških golobov pismoš.

Nemiri na Kitajskem.

Med vojaštvom severnih in južnih pokrajin nove republike je izbruhnila ustaja. Cele vasi opustošene.

Pekin, Kitajska, 14. julija. — Dasiravno je izdal podpredsednik Li Yuan Hung vojaškimi poveljniki, taborečim okoli mesta Hu Kow strog ukaz, naj ne prekračijo meje, je prišlo večeraj med temi četami in južnimi nasprotniki do krvavega klanja. Iz provinc Kiang-si dohajajo semkaj poročila, da je padlo na obeh straneh 380 vojakov.

Dalje se tudi poroča, da se je pridružilo mnogo vojakov pod vodstvom generala Huang Sing severnim četam, ali Kiang-si armadi; blizu Poyang jezera, neda leč od mesta Hu Kow imajo severne čete svoje glavno taborišče. Nemogoče je natanko dognati, koliko škode so že povzročile uporne vojaške čete. Nekateri vasi Kiang-si province so dočela uničene. Uporniki niso prizanašali ne starčkom in ne otrokom; morili so vse po vrsti kar jim je prišlo pod meč. Hiše stanovnikov so označena okraja danes le kup pepela; poleg tega so zverinski uporniki opustošili z ognjem tudi lepe riževne poljane in nasade.

Predsednik kitajske republike Yuan Shi-Kai je vsled vojaških uporov skrajno ogorčen. V najkrajšem času namerava sklicati posebno zasedanje državne zbornice, kjer se bo razpravljalo o žalostnem položaju nove republike. Pri tem se je predsednik tudi izrazil, da bo moral plačati vsak upornik ta čin s svojim življenjem. Da se zaduki to vstajo, je odpoklicano vse kitajsko vojskstvo iz Mongolije.

Obscjena organizatorja. Herkimer, N. Y., 14. julija. — Delavsko organizatorja in uradnika zveze I. W. W. Philipp Boehni in Benj. Legerle bosta morala nastopiti še ta teden svojo kazen v auburnski državni ječi. Oblasti so ju obsodile na leto dni zapora, valed ščuvanja k vstaji povodom zadnje stavke v Little Falls, N. Y.

Rešitev potnikov iz poplavljenega vlaka.

Veliki hudourniki so zajeli v Stanleyville, Ohio potniški vlak. Voda je segala več čevljev visoko.

85 OSEB REŠENIH.

Z enim samim čolnom sta spravila vlakovdca in kurjač vse potnike na varno. Junaška smrt.

Marietta, Ohio, 14. julija. — V noč od nedelje do ponedeljka je razajala po osrednji državi Ohio silna nevihta. Skoro vse farmerske pokrajine med Columbusom in mestom Zanesville so prizadete vsled tega neurja; tako da znaša škoda več kot \$500.000. Pri tem imajo tudi veliko škode razne železnice, ker je voda odnesla več mostov in porušila cele proge.

Med to najhujšo ploho je pripeljavno potniški vlak Pennsylvanija železnice do malega postajališča Stanleyville, ki leži v globoki gorski soteski. Ker se je nad krajem ravno utrgal oblak, je prestopil hudournik Duck Creek takoj svojo strugo; voda je jela naraščati preko proge po 5 čevljev visoko v eni uri.

Nepopisen je bil strah zajetih potnikov tega vlaka, ker jim je bila pravčasna rešitev nemogoča. Tekom časa, je stala voda že do polovice vlaka visoko, tako da je pogasila tudi ogenj v lokomotivi. Sedaj sta se vlakovdca in kurjač odjunačila; nevarnost je postajala vedno večja. S pomočjo nekaj potnikov sta presekala strže železniških vozov, da so zamogli zajeti potniki poskakat v majhen čoln. Z neverjetno hrabrostjo sta spravila vedno po 4 osebe na enkrat v čoln in iste odvedla na obrežje; ženske in otroci so imeli pri tej rešitvi prednost. Tako se jima je posrečilo po 21 kratni vožnji rešiti vseh 85 potnikov na varno. Že proti koncu jima je tudi pomagal železniški čuvaj Charles Rasher. Ko se je s svojim praznim čolnom bližal podtemu mostu, ga je zajel visok val, da je utonil.

Iz delavskega sveta. Fall River, Mass., 14. julija. — Ker je zastavkalo 25 kurjačev je morala American Printing Co., vstaviti obratovanje. Karih 450 delavcev je brez dela. Kurjači zahtevajo višje plače.

Cedar Rapids, Ja., 14. julija. — Tukaj je umrl po težki boleznii J. Maxwell, tajnik in blagajnik železničarske unije. Star je bil 54 let.

Philadelphia, Pa., 14. julija. — Več tisoč možkih in ženskih članov "Ladies' Cloak & Suit Makers' Union" je zastavkalo. Prizadeti je 200 tovarn. Delavci zahtevajo priznanje unije.

Lexington, Ky., 14. julija. — Ko je danes hotelo nastaviti vodstvo cestne železnice stavkokeze so se vršili resni nemiri. 9 stavkorkazov so vrgli iz voz, nekaj kar so zažgali. Policija je aretirala dvajset oseb.

296 žrtve avijatike. Muelhausen, Nemčija, 14. julija. — Danes se je tukaj do smrti ponesrečil nemški avijatik Dietrich, ko se je spuščal na zemljo. Dietrich je 296. žrtev zrakoplovnega športa.

Grozen čin delavca. Connelville, Pa., 14. julija. — Poljski rudar George Mehalisim je ustrelil danes svojo ženo, tri otroke in nato še sam sebi pognal kroglo v glavo. Ta grozni čin je baše storil iz ljubosumja.

Socijalisti v kabinetu. Haag, Nizozemsko, 14. julija. — Socijalistična stranka bo imela v bodočem nizozemskem kabinetu dva ministra.

Minister Berchtold. Velike orožne vaje.

V bližini Pariza sta zgorela dva aviatika. Padla sta iz višine 150 čevljev na zemljo.

POVODENJ NA OGRSKEM.

180 ujetnikov se je udalo. Posledica eksplozije. Enajst mrtvih. Stavka v hamburški ladjedelnici.

Dunaj, Avstrija, 14. julija. — Pomanjkljiva poročila o odstopu skupnega zunanjega ministra grofa Berchtolda se uradno dementirajo. Vladni krogi zatrjujejo, da živa minister popolno zaupanje cesarja Franca Jožefa.

"Zeit" naznanja, da se bodo letos vršili velikanski manevri v žakoskem gozdu na Ogrskem. Versailles, Francija, 14. julija. — Pri Nonancourtu so našli danes sezgani trupli dveh zrakoplovecv. Kot se je pozneje dognalo, je bil to nek gotov Perčin s svojim sinom. Vzdignila sta se z monoplantom v zrak, toda v višini 150 čevljev je motor odpovedal in padla sta na zemljo. Vsled silnega padca je eksplodirala posoda za bencin. Zrakoplov se je vnel in z njim sta zgorela tudi oba aviatika.

Pariz, Francija, 14. julija. — V kamnolomu pri Aubinu je eksplodirala mina; mrtvih je bilo na mestu devet oseb.

Budimpešta, Ogrsko, 14. julija. — Komitat Maros-Torda na Sedmograškem je skoraj čisto preplavaljen. Voda je odnesla petnajst vasi; osemdeset oseb je utonilo. Železniški promet je vstavljen.

Marseille, Francija, 14. julija. — Onih 180 vojaških jetnikov, kateri so se večeraj upli, se je danes udalo, ker niso imeli ničesar za jesti.

Hamburg, Nemčija, 14. julija. — Vsi delavci, ki so bili zaposleni v Blohm & Boss ladjedelnici, so zastrajkali. Zahtevajo višjih plač in skrajšanje delavnega časa.

Tovarna oklopnih plošč. Mornariški tajnik Daniels se zavzema za gradnjo tovarne oklopnih plošč, katere bi proizvajala na leto polovico potrebnega materiala.

Afera Diggs-Caminetti. San Francisco, Cal., 14. julija. — Vsled izrecne želje predsednika Wilsona se bo pričela pred tukajšnjim zveznim okrožnim sodiščem že jutri obravnava napram dvojici Diggs-Caminetti, obtoženi radi sovodstva.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

K.	\$	K.	\$
5....	1.10	130....	26.60
10....	2.15	140....	28.65
15....	3.15	150....	30.70
20....	4.20	160....	32.75
25....	5.20	170....	34.80
30....	6.25	180....	36.85
35....	7.25	190....	38.90
40....	8.30	200....	40.90
45....	9.30	250....	51.15
50....	10.30	300....	61.35
55....	11.35	350....	71.60
60....	12.35	400....	81.80
65....	13.40	450....	92.00
70....	14.40	500....	102.25
75....	15.45	600....	122.70
80....	16.45	700....	143.15
85....	17.45	800....	163.60
90....	18.45	900....	184.00
100....	20.45	1000....	204.50
110....	22.50	2000....	407.00
120....	24.55	5000....	1017.00

Poštarna je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljate razpošilja na zadnje pošte e. k. poštno hranilnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslati je najpriličneje do \$50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER, 6104 St. Clair Avenue, N. E.

Krasni in brzi parniki
(Avstro-American proge)

MARTHA WASHINGTON

odpluje v soboto dne 26. julija

Kaiser Franz Josef I.

odpluje v sredo dne 30. julija

vožnja do Trsta same 13 dni.

do Trsta ali Reke - - \$37.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - - \$38.18
do Zagreba - - - - \$38.08

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za Odrasle, za otroke polovica. Ta oddelek posebno družinam pripisujemo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 89 Cortlandt St., New York.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Places of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

For a full list of rates for advertising in "GLAS NARODA" contact the publisher at the above address.

"GLAS NARODA" ("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telephone 4687 Cortlandt.

Obisk dr. Lauro Muellerja v Združenih državah.

Ko je dospel pred nekaj tedni brazilski minister zunanjih zadev dr. Lauro Mueller semkaj v New York, so mu priredili prisrčen sprejem; v imenu mesta ga je pozdravil župan Gaynor, v imenu Združenih držav pa posebni vladni zastopnik. Iz vsega tega se da lahko sklepati, da gojijo Združene države do svoje velike južne prijateljske države Brazilije največje simpatije. Z obiskom dr. Muellerja se bode pa prijateljska vez med obema republikama še bolj utrdila.

Za veliko mednarodno panamsko svetovno razstavo v San Francisco je kupil dr. Mueller po naročilu svoje vlade skoro najlepše stavbne prostore, kjer se bo postavil brazilski paviljon. Dobro je znano našim južnim Američanom, da bode imela pri tem tudi brazilska država svoje koristi.

Odkar zavzema dr. Mueller tako važno mesto v Braziliji, je ta država nevrjetno vro napredovalna osebno v trgovini. Dr. Mueller, dasiravno nemškega pokolenja, je na stečaj odprl vrata brazilске vnetrgovine, ki nosi deželi na milijone in milijone čistega dobička. Glede splošnega napredka in bogatstva je postala Brazilija že prava tekmovalka Združenih držav. Dasiravno nima toliko prebivalcev kakor naša Unija, se je število domačinov in naseljenčev pomnožilo tekmo zadnjih 20 let s 14,000,000 na 24,000,000; trgovina se je pa povzdignila od leta 1908 do leta 1912 s 400,000,000 na 700,000,000 dolarjev vrednosti uvoza in izvoza.

Pri izvozu zavzemajo Združene države prvo ali drugo mesto, kajti vsako leto se izvozi semkaj iz Brazilije več blaga nego pa iz Anglije ali Nemčije, glede uvoza pa dela ta južna republika največ kupčije z Veliko Britanijo, Nemčije in šele potem jima sledijo Združene države.

Ker je pri brazilski industriji naloženega mnogo kapitala podjetnikov Združenih držav, imajo torej tudi te države neposrednim potom veliko dobička.

Dr. Mueller se bo vrnil te dni zopet proti jugu. Tekom svojega večtedenskega bivanja v Združenih državah si je ogledal vsa večja in znamenita naša mesta; proučeval je naše razmere, da bi se prijateljstvo med Brazilijo in Združenimi državami še bolj ojačilo.

Dar požarevskemu 9. polku.
Požarevske Srbkinje bodo domačemu 9. polku, ko se vrne z bojnega polja, darovale dragocen trobojni trak, na katerem bodo z zlatom uvezena imena krajev, kejr je polk sodeloval v vojni.

Višek posabljivosti.
— "Kaj si mislite? Včeraj sem bil tako vinjen, da sem pristopil v pozabljivosti v družbo treznih."

Konsument mora plačevati.

Trust za živila dela denar, dokler sije sonce. V ledenih trstah je bilo dne 1. julija tega leta nagromadenih 41.784.000 funtov surovega masla, 25 odstotkov več kot pa v enakem času preteklega leta. To zalogo bodo do novembra pomnožili za nadaljnjih par stotisoč funtov.

Trust kupuje sedaj od farmerjev surovo maslo za nizko ceno. Wholesale-cena znaša namreč v tem mesecu nekaj več kot 27 centov pro funt. Isto surovo maslo se potem v decembru in januarju prodaja po 50 do 60 centov pro funt in monopol vtakne v žep milijonske dobičke, ki prihajajo seveda iz žepa konsumenta.

Isto se dela z jajci. In ta roparstva se vrše nemoteno pri belem dnevu. Vlada v Washingtonu pa uima časa, da bi se bavila s tem. Nje prav nič ne briga nenormalno draženje najpotrebnejših živil, dokler le more pitati občinstvo vsaki dan s kakim novim škandalom.

Dopisi.

Monessen, Pa. — V tukajšnjem mestu je pričela poslovati velika livarna. Družba bo potrebovala več sto delavcev. Delalo se bo 8 ur na dan, plača menda ne bo kaj prida, kar je že navada pri Pittsburgh Steel Co. Ta družba ima tudi velike žičarne, ki pomalemu obratujejo; delavcem se ne godi posebno dobro v njih. Po drugih tovarnah se dela vsak dan, plača je od kosa. Če katerega veseli, naj le pride sem. Radi bi imeli kakega pečlarja, da bi dobil službo pri našem klubu. Dne 4. julija sem obiskal rojake v Sharon in Farrel, Pa. Sprejeli so me zelo gostoljubno, postregli s sladko kaptjico in klobasami. Najsrčnejša hvala Persinovi, Zagarjevi in Viejazovi družini, kakor tudi vsem ostalim rojakom. Farrel leži na visokem hribu, ljudje žive v slogi, časniki in vina jim ne manjka; imajo dve podporni društvi. Pozdravi! — Fran Kramar.

Elkhart, Ind. — V tukajšnji prijazni naselbini, katera je stara čez deset let, nas živi precejšnje število Slovencev, akoravno ni nič o nas slišati. Marsikdo ne ve za ta kraj, kateri leži med Ohio, Michigan in Indiana državo, ali pa celo misli, da je s plankami zabit. Slovenci delamo večinoma pri Lake Shore železnici, kjer se dobro zaslužijo; delamo s polno paro, še celo ob nedeljah smo skoraj primorani delati. Poleg tega imamo tudi razne druge "šape", kjer se istotako dela. Kdor gleda za delom, oziroma kdor hoče delati, naj kar sem pride v prijazen naselbino Elkhart. Tukaj se imamo dobro in smo vedno židane volje. Tukaj žida tudi Lake Shore železnica velikanske "šape" in kadar bo vse dodelano, bo uposlenih okrog 3 do 5 tisoč ljudi. Veliko tukajšnjih Slovencev ima že svoje hiše, drugi zopet lota, da si postavijo svoje "bajte". Velikokrat se tudi zaletijo k nam kakšen "spekulant", da bi namakal suha grla dragih rojakov in drugih, pa zopet odide brez upanja, ker po postavah države Indiane mora vsak eno leto tukaj bivati, predno dobi dovoljenje za to. Z veseljem moram tudi poročati, da smo si ustanovili potrebno društvo "Slovenska Zmagaja", katerega smo priklopili k S. N. P. J. pod št. 208. Rojaki, pristopajte k društvu, da ste zauporavani v slučaju nesreče! Pozdrav rojakom po širni Ameriki! Josip Gore.

Denver, Colo. — Z vsakim dnem se približuje glavno zborovanje naše slavne J. S. K. J. Clane, ki je bil natisnjen v 151. št., sem prav pazljivo prebral in ravno to me je napolnilo, da tudi jaz pregovorim par besed. Z dopisnikom se popolnoma strinjam. Lepa ideja je ta, če bi se združile vse Jednote v eno celoto, seveda delo je težavno, polno zaprek. Pri tem nikakor ne smemo pozabiti Slovenskega Zavetišča. Vsak za vreden Slovenec naj daruje po svoji moči, pri kakih posebnih prilikah naj se pobirajo prostovoljni prispevki. Jednote naj bi prevzele vse plačevanje — pravi omenjeni dopisnik. Po mojem mnenju bi bilo najboljšje tako kot je dosedaj. Če se plačuje podpora iz društvene blaginje, se društva veliko bolj brigajo za svoje bolnike kot bi se moglo v nasprotnem slučaju. Jednote bi lah-

ko naložile kake posebne asemente, kar bi mogoče ne bilo vsem prav. Plačevanje asementov po razrednih lestvicah naj ostane kot je bilo napravljeno na glavnem zborovanju v Denverju leta 1910. Ta sistem je najboljši za miade in stare člane. — Tem potom tudi opozarjam vse cenjene člane in članice, kateri že tretji mesec dolgujejo, da naj plačajo svoje prispevke, ker drugače se bo z njimi postopalo po društvenih pravilih. Član, ki ne plača dva meseca zaporedoma, ni opravičen do podpore. Toliko v naznanje. Pozdravi! — Fr. Škrabec, delegat društva sv. Jožefa št. 21.

Anica Rihla.

Novela.
Češki spisal J. S. Machar.

(Nadaljevanje.)

In Kati!... Da, ta je bila magnet nas vseh, ta duhteca, čista lilija, plavajoča nad umazanostjo in surovostjo, dihaljoča svoj nebeški vonj v mlako, razlivajoča poezijo v tobakov dim, v surove smradi in surovi šum! Za priče kliče vse, ki so jo poznali — gotovo so jo vsi ljubili, vsaj nekoliko, kakor smo jo ljubili mi... Temnolasa je bila, imela je modre oči, obsenece od dolgimi črnimi trepalnicami, imela je bled obraz in temnordeče ustnice — ob dnevi svetlobi je bil njen obraz žolt kot citrona.

Sedela je za mizo in pripovedovala. Ton njenega glasu je bil zanimiv, topel, besede barvaste in primere in prispodobne so se ji vsipale iz duše kot rojenemu poetu. Z dušo je živela v drugem svetu, nego je naš, in za naš svet, kot pravi Lermontov, ni bila ustvarjena. Žorž Sandova je naslikala tak idealni dekljki pojav v pripovedki "Teverino". — Čisto iste narave — to je bila i naša Kati. Goreče je ljubila prirodo, le e cvetlice — ljubila je trave, grmičja, drevje, polja, skale, horizonte, oblake, barve nebes, živali, ptice, ljudi — vse je imelo prostora v njeni duši. Ljubila je svet, ki ga niti malo ni poznala, povpraševala je o življenju družbe, o daljnjih pokrajinah, sanjala o morju in pragozdih. Stanovali so v Koširjih; zjutraj, ko sta oči in sestra še spala po ponočni produkciji, je vstala, odhitela na visoko reber, begala po nji kakor metulj, čudila se vsemu in bila srečna. In je vjela metulja, brata svoje duše, prinesla ga domov in da ji ne bo od gladu poginil, je dobra stvarica natrgala krompirjevo cveta in mu ga dala v skatljico za okno. — Včasih se je globoko zamislila, in ko se je zaveda, nas je vprašala, kdo je večji: velblod ali slon, in zakaj ima, ubožene, vsak velblod grbo, zastavljala je sploh vprašanja, na katera bi ne bil našel odgovora največji modrijan.

Imela je prijeten altov glas. Detinska nežnost je trepetala v njem in posvečevala vsako surovost, katero je morala peti. In nam so ti njeni kupleti zveneli v duši kakor toni angeljskih glasov, in ko smo nekoč honoris causa padli med literate k Tomažu, je zadoščalo, da je v najživahnejši debati kdo drugemu zapel na uho kakšno Katino melodijo, in takoj se nam je stožilo, plačali smo in dirjali na Porečje. — V hudebne ljudi ni verjela, in v resnici ni bilo v njeni navzočnosti hudobnega človeka. Jaz sem čutil, da se je v njeni navzočnosti izgubil v meni "tisti drugi" in jo poslušal kakor dete in mislil resno o detinskih nje ugankah. Kajti nekoliko smo jo vsi ljubili.

In zaradi nje, samo zaradi nje smo jih spremljali okoli dveh ponoči do Koširjev. In ko smo se vračali, je svetilo jasno sveže jutro, pometači so pometalii ulice, slaveli so peli v vrtovih Kinskega in nam je blestela v obraz sveža zlata svetloba vzhajajočega solnca...

In ob petkih, na dan njihovega počitka, smo zahajali na večer v Koširje, posedali tam z njimi v mali krčmi in govorili... Tu sta prihajali Kati in Luiza, njih mati in oče, gospod vodja, ki je sicer bil po poklicu sobni slikar. Taki petki so bili srečni dnevi Katini; kajti iz duše je sovražila tiste umetniške produkcije na Porečju.

Na povratnih potih iz Koširjev sem se pogosto spominjal Anice Rihle iz Brandejasa; toda kadar sem se je spomnil, je vedno tre-

petal v moji duši pri njenem pojavn takšen usodni "zakaj!"...

V Brandejsem pogostoma zahajal. Dovolj mi je bilo, če sem v soboto popoldne nad Kaprovo ulico zagledal srebrn, razblinjen oblak, pomikajoč se po nebu, in jaz sem že videl široko brandejško ravnino, ležečo pred menoj v jasnih in ljubih barvah, oblake, plavajoče nad njo kakor sanje, kakor hrepenenje; naše vesele in zdrave devojke, pohajajoče po peščenih tezičah grajskega parka — in taka "toska" mi je stisnila srce, da sem nameril proti Celetni ulici, čez Porečje v Karlin, proti Libnji, Visočanom in okoli petih sem stal na Vrabskem griču nad Brandejsem...

Anico Rihlo je vsak moj prihod očitno razveselil. Tolmačila si ga je zagotovo enostransko. In nahajal sem jo, kakor vse te sultanke mojega časa, v grajskem parku s kakšnim vezanjem v roki; vse prejšnje so ravnatko — vezle... Nekoliko se je izpremenila Anica. Popek se je razevil. Nosila je krila do tal, kita od zadaj je izginila in lase je imela počesane navzgor s frizuro modne gospodične. Ko sem jo tako videl prvič, mi je bilo skoro žal onih kratkih dekljkih kril, one kite in one Anice Rihle, katera je z njimi izginila... In gospodična Anica je opazila, da nisem zadovoljen s sedanostjo, gledala mi je poizvedujoče v oči, potem pa naenkrat zaradela, kakor bi jo kri polila.

Tudi v obnašanju se je Anica izpremenila. Izginjala je plahost in nemeslost, in zazdevalo se mi je, da leži nekaj osvojevalnega v njenih besedah, kakor v njeni frizuri. Začela je povpraševati, česar ni popreje nikdar storila; razgovorila se je in govorila cele govore, dočim je preje govorila le v "gotih" stavkih in če se je spustila v "zložen" stavek, ga ni dovršila nikoli. Prine ji je, mislim, pri nekem posetu v Brandejso pripravdeval o naših pevcih pri Bucku; zanimala se je za nje in neprenehoma povpraševala in povpraševala o njih. In jaz sem govoril o vseh in opazil, da jo je ena oseba nekako posebno osupnila: Kati. Toda s prirojencem žensko zvito bistroumnostjo nikdar več ni naravnost izpraševala o nji, vedno le od strani — vedno po kakšnem ovinku. V evidenci je imela vse.

Zgovorni gospod Ččetka je v tem vstrajno dvoril njeni materi. Kar sovražila ga je, nekako tako, kakor njena mati mene. In ko sem nekoč gledal te debelo gospo in majhnega gospoda Ččetka, izprehajajoča se po glavnem drevedru parka, omenil gospodični Anici, da bi pravzaprav nerad stal na poti njeni sreči, je samo stresla z glavo in se ozrla name z ljubezpolnim pogledom. In bogovi naj vedo, zakaj so mi bili baš tisti "ljubeznopolni pogledi" tako zoprni — vem, da sem se nanjo ozrl tuje in morda divje. Gospodična Anica je sklonila glavo, nehote odlomila suho brezovo vejico in risala z njo po pesku. Potem je vzdihnila:

"Srečna Kati..."

Čutil sem, da se zopet enkrat približuje odločilni hip... Ti so mi pa bili tako iz duše zoprni, ti hipi priznanja... Prizna se ljubezen, dobro, kaj potem? Komične, nemne situacije. In ali sem jaz pravzaprav kaj občutil? Ne, ne, ne. — Bilo je to razkožje mačke, igrajoče se z miško, bilo je veselje, jeziti njeno debelo mater, bil je — s stališča pesnikovega — študij dekljškega srca, eh, zdi se mi, da sem si i to vse izkonstruiral šele pozneje — kaj je bilo — ne vem; toda vem, da sem bil v teh hipih hladan kakor led, da je čustvo molčalo kakor grob in da je razum kar sedel s hudičevim razkosjem gledalec in čakal, kaj bo dalje.

In kakor da jo vzpodbodem, sem ji rekel: "Zakaj srečna?" "Vi že veste, pa nočete vedeti!" je gospodična Ana naglo odgovorila razdraženo, vstala in odšla...

Hvala vam, bogovi olimpski! sem si mirno mislil. Anica je bežala po dolgem drevedru proti domu. Ni se ustavila, ni se ozrla. Izginila je.

Drugega dne sem se odpeljal v Prago. Ko sem čez nekaj tednov prišel na počitnice, sem slišal, da sta se gospodična Anica Rihla in gospod Ččetka zaročila...

Srdit sem bil. Glej, kakšen stvar je ženska! Brunetke so, blondinke so, mešane so; vitke so, rejene, srednje; površne so, globoke, normalne; vesele so, sentimentalne, molčeče so in klepetav-

ve; duhovite so in prelene, da bi mislile; so — vse mogoče so še — toda v sreju in v duši vseh sedi glupost in laž! Anica Rihla! Po vseh tistih sodbah o gospodu Ččetki bode vendar njegova žena, pojde z njim skozi življenje, eine brave schwangre Frau, kakor pravi Heine, bo član honoracije našega mesta, zredi se neposled kakor njena mati in vsi pametni ljudje poredko, da je tako prav. — Tako sem jo obsojal in obtoževal. Ko mi je pa lastna vest odkrivala kompetenco sodnika, sem jo sovražil in hrepenel sem po trenutku, ko bi ji to mogel povedati. Pa ga nisem našel. — Naše krasotice, brško postanejo zarotke, začno živeti kakor nune. Sede doma in šivajo balo, in če gredo ven, hodi jim ob strani mati, ob drugi pa neumno blaženi ženin. In zavešeno grede, to se razume, Anica Rihla je izginila iz parkov, promenad, izginila je sploh iz mesta. Odpeljala se je k neki teti in srečni ženin se je vozil ob nedeljah za njo.

(Dalje prihodnjije.)
Očetomrilec v sodnj dvorani ubil tudi mater.

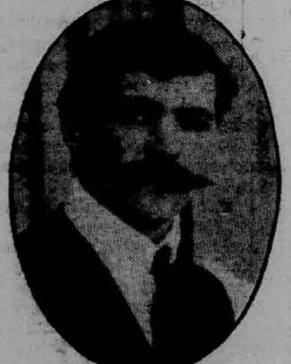
Pred okrajnim sodiščem v Kozelskem (gubernija Kaluga) je stal te dni radi očetomora 20-letni Akulinin. Glavna priča proti njemu je bila njegova mati. Ker ga je obteževala, je morilec skočil k mizi, na kateri so ležali dokazi njegovega hudodelstva, zgrabil vago, s katero je bil očeita in zamahnil mater po glavi trikrat s tako silo, da se je nezavestna zgrudila in kmalu umrla. Poslušaleci so v strahu pobegnili iz dvorane. Vojaki so besneža komaj ukrotili in ga kasneje, ko je hotel uiti, z bajoneti ranili.

POZOR ROJAKI!

Moja žena

FRANČIŠKA ČESNIK,
po domače Birtova Franca iz Šmihela pri Postojni, je pobegnila dne 5. julija s

FRANC KOMUČ,
po domače Bogrnarjev iz Ojstarke vasi pod Taborom na Štajerskem. Pobraba sta mi \$687, toda nju nakaša se jima ni posrečila, ker me je prijatelj Jurij Pribek še pravočasno na to opozoril. Bil sem na delu v rovu št. 3, ko sem bil po prijatelju o nakani obveščen. Šel sem takoj domov in našel oba pripravljena za odhod. S pomočjo policaja primorana sta bila meni vrniti moje in potem suha odražati iz Delange, Colo. Cenja rojake, če kedo ve za nju sedanji naslov, prosim, naj mi ga naznani, za kar bodem zelo hvaležen. Žena je stara 30 let in je rdečega obraza, posebno na nosu jo je poznati, da ga rada lueka, potem naj bode pivo ali pa ljubljanski jertuš. Franc Komuč je pa star kakih 32 let ter biva v Združenih državah še le 2 leti in 7 mesecev. On je po poklicu kolar in je zelo delomržen. Moj namen je prodati pohištvo in se vrniti v staro domovino, žena ostane pa za mene za vekomaj mrtva.

Jakob Česnik,
Delagua, Colo.

Slovensko katoliško
podp. društvo **svete Barbare**
za Zedinjene države Severne Amerike.
Sedež: FOREST CITY, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.
ODBORNIKI:
Predsednik: MARTIN GERMAN, Box 482, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Mazajnik: MARTIN MUHIC, Box 527, Forest City, Pa.
NADZORNIKI:
Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAZ PODVANSKI, 4784 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 60 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 299 Cor. N. — 8rd St., Rock Springs, Wyo.
POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, Box 482, Wino. Ill.
I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7718 Isalar St., Cleveland, OHIO.
VRHOVNI ZDRAVNIKI:
Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Dopisil naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 z Forest City, Pa.
Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

DELEGATI DRUŠTVA SV. BARBARE,

kteri so bili izvoljeni meseca junija za na konvencijo v Pittsburg.

- Štev. postaje:
1. v Forest City, Pa., John Tornič in Andrej Oražen oba Forest City, Pa.
 2. v Moon Run, Viktor Butija, Box 271, Moon Run, Pa.
 3. v Lasalle, Ill., Mihael Kobal, 1026 Main St., Lasalle, Ill.
 4. v Johnstown, Pa., Ivan Tegelj, 1115 Virginia Ave., Johnstown, Pa.
 5. v East Mineral, Kan., John Kastelic, Box 56, Mineral, Kans.
 6. v Balton, Ala., Joe F. Kren, Box 33, Piper, Ala.
 7. v Willock, Pa., Lovrene Dolene, Willock, Pa.
 8. v Broughton, Pa., Pavel Fortuna, Anton Demšar, Broughton, Pa.
 9. v Fleming, Kans., Martin Štefančič, R. R. No. 2, Pittsburg, Kans.
 10. v Bridgeport, O., Anton Hočevar, R. F. D. No. 2, Box 1134 Bridgeport, O.
 11. v Claridge, Pa., Anton Reher, Claridge, Pa.
 12. v Little Falls, N. Y., Frank Bošnjak, 36 Diamond Str., Little Falls, N. Y.
 13. v Imperial, Pa., John Pirih, Box 302, Imperial, Pa.
 14. v Springfield, Ill., 1019 E. So. Grand Ave., Springfield, Ill.
 15. v Collinwood, O., Matija Kastelic, 15924 Saranac Rd., Collinwood, O.
 16. v Yale, Kans., Alojz Cvetko, Yale, Kans.
 17. v Rock Springs, Wyo., 229 H. 3rd Str., Rock Springs, Wyo.
 18. v Braddock, Pa., Jernej Zagore, 36 Rige Ave., Braddock, Pa.
 19. v Vandling, Pa., Alojz Zaverl, Vandling, Pa.
 20. v Radley, Kan., Matevž Birk, R. R. No. 1, 1 Donkirk, Pittsburg, Kans.
 21. v Clarksville, Pa., Jurij Pervič, Box 11, Universal, Pa.
 22. v Mulbery, Kans., Martin Smolčnik Breezy Hill Sta., Box 61, Mulbery, Kans.
 23. v Winterquarters, Utah, Louis Blažič, Box 102, Winterquarters, Utah.
 24. v Franklin, Kans., Anton Selak, Box 56, Franklin, Kans.
 25. v Pens. Šta., Pa., Andrej Sirk, 617 Chesnut Str., Jeannette, Pa.
 26. v East Palestine, O., Box 374 East Palestine, O.
 27. v Burdine, Pa., John Taučar, Box 82, Burdine, Pa.
 28. v Skidmore, Kans., Valentin Platiša, R. F. D., No. 3, Box 221 Columbus, Kans.
 29. v Greensburg, Pa., Josef Novak, Box 623, Greensburg, Pa.
 30. v Grayslanding, Pa., Jakob Zupančič, Box 44, Coliersmit, Pa.
 31. v Hostetter, Pa., Vincenc Valež, Box 16, Lojalthonna, Pa.
 32. v Detroit, Mich., Mihael Klobčič, 70 Buenawesta, E. Detroit, Mich.
 33. v New Alexandria, Pa., Anton Bernad, Box 114, New Alexandria, Pa.
 34. v Leadville, Colo., John Fajdiga, 404 Chesnut Str., Leadville, Colo.

Ti delegati so prijavljeni, ki so bili izvoljeni v mesecu juniju; nekatere postaje bodo še izvolile delegate v mesecu juliju, katere potem objavim.
Z sobratskim pozdravom
IVAN TELBAN.

Pozor prijatelji lepega čtiva!

Pri Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. je dobiti sledeče zanimive knjige po znižanih cenah:

"Rodbina Polaneških." Roman iz življenja, spisal slavno znani poljski pisatelj H. Sienkiewicz. Knjiga obsega 1065 stran in ima več lepših slik. Cena poštino vred \$2.20.

"Mati." Socijalni roman, spisal Maksim Gorkij. Ta času pri meren roman je vzlet iz delavskega življenja. Velja s poštino vred 80c.

"Trije rodovi." Dogodki iz nekdanjih dni. Zelo zanimiva povest; spisal Engelbert Gangl. Velja s poštino vred 30c.

Dalje je dobiti tudi po znižani ceni pero, napoljeno s črnilom (Fountain Pen). Velja samo 25c s poštino vred.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH. NAROČITE SE NANJ.

NA PRODAJ.
Prodaj hišo in en akter dobre zemlje. Hiša je prostorna in ima pet sob. Poleg hiše je hlev za konja in kravo, prostor za seno in koruzo ter veliki kokošnjak. Prodaj tudi mlado kravo s tetelom in mnogo kokoših. Rojaki, kateri želite imeti prijazen dom, oglašite se pri lastniku:
Jacob Potočar,
P. O. Box 67, Dorrisville, Ill.

Slike iz vojne.

Napisal Mike Pavlović.

Blagor nam!

Pal je pri mladem Magorićanu, zadet v nogo; kroglja mu je razbila kost pod samim kolonom.

Treba je bilo inficirano rano očistiti in pripraviti ranjenca za operacijo.

Sestra, bolničarka, klečeč kraj postelje in pazljivo izpirajoče rano, ga je blago in ljubeznivo vprašala:

"Junak, ali mi lahko poveš, koliko je vas padlo v tej bitki?"

Ranjenec se je nasmešil.

"Dosti sestra, dosti nas je padlo... okrog tristo in morda še več."

Bolničarka, odlična in izobražena gospa, se je kar stresla pri teh besedah. Tudi sama je imela dva sina v vojni. Spomnila se je svojih dveh sokolov, ki sta na poziv domovine navdušeno odšla na bojni polje. Ranjenčeve besede so jo globoko pretresle. Na dolgih trepalnicah so se ji zabledale solze. Vzdih bolni se ji je izvil iz prsi. Tužna misel ji je napolnila dušo.

"Tristo mladeničev", je šepetala sama pri sebi, "tristo srbskih sinov, tristo mater v črno zavitih... To je naša deca; to je naša kri, naša nada in njih nikdar več ne bodo videli in objele njihove matere, njihovi bratje in sestere in prijatelji. Njihova usta se nikdar ne bodo več smehljala. Siromaki naši. Počivali bodo v taji, divji zemlji, daleč od svojih mlilih in dragih, počivali bodo tam nekje, daleč pod planino neblagoslovljeni, neobjekani."

In v duhu se ji je pojavila cela vrsta slik tužnih mater, ki čakajo na svoje sinove. Spomnila se je na svoje sinove.

Bolest ji je napolnila prsi; zakrila si je oči z obema rokama in bolestno zahtela.

"Tristo borilcev je padlo... gorje nam!"

Ranjenec je pogledal plakačo bolničarko, ne vedoč, zakaj se joče, se naslonil na lakte in vzkliznil.

"Sestra, zakaj: gorje nam? Premagali smo sovražnika, zmagali smo... blagor nam!"

Vest.

Dvajseti polk se je na potu skozi Ljuno ustavil v neki večji vasi.

Desetnik iz prvega bataljona se je s svojim tovarišem dogovoril, da bosta tudi plenila, ako jima ukažejo, da naj med Arnavti pobereta orožje.

Razume se samo ob sebi, da je bilo to najstrožje prepovedano. Računala sta, da se jima stvar ne bo štela v greh, čeprav zagrešita zločin, in da se bosta lahko izmotala iz zagate. Najvažnejši posel je bil pri vaščanih pobrati orožje, zlasti pri Arnavtih. In desetnik je bil v tem poslu med prvimi, ker je to delo že prej opravil.

Njih dvojica sta se napotila skozi vas in gledajoč na levo in desno jima je oko obtičalo na največji hiši, podobni mali trdnjavi. In umevala sta tako-le: trdnadstropna hiša, največje poslopje, tu mora nekaj biti tudi za nju. Če kje, tu bo plen. In nista se prevarila. Toda nista računala na to, kar sta našli.

S puško v roki se je desetnik napotil v hišo. Toda čim je stopil na prag, je presenečen obstal: zagledal dalje pred sabo deset možkih in ženskih, vsi oboroženi z brzostrelnimi puškami. Kaj storiti? Ako se umakne, je izgubljen. Brzo je spregledal položaj, stopil na vrata in glasno zaklical:

"Ne hodite notri! Ostanite vsi zunaj!"

Na to se je obrnil k Arnavtom:

"Ali se udaste?"

Gospodar se je priklonil in rekel:

"Teslim" (predajemo se)!

Nato je izročil desetniku svojo puško.

Ta izid stvari je desetnika obrabil. Obrnil se je na ostale:

"Vsi odložite orožje, prav vsi!"

Arnavti so razumeli povelje ter izročili puške in revolverje.

Treba je bilo hitro poslovati. Poklical je tovariša, ki je zunaj čakal in mu naročil, naj pobera orožje. Ta je izvedel naročilo; pobral je puške in nože ter jih odnesel ven...

"Ali imate kaj denarja?"

Gospodar je nagubanil čelo, zagledal usta v znak nezadovoljstva, vendar pa je, ne da bi spregovoril

ril besedice, pokazal na škrinjo. Zavedal se je, da je to nasilstvo, saj je bilo razglašeno, da se bo pobiralo samo orožje, ne pa tudi denar. Toda molčal je, kakor so molčali tudi vsi drugi.

Desetnik je odprl škrinjo in vzel iz nje, kar je bilo v njej. Nato to se je poslovil od gospodarja in odšel vesel, da ni izgubil glave. To da stvar s tem ni bila končana.

Opljeni Arnavti so drugi dan dogodek ovadili poveljniku.

Izsledili so desetnika, ki je pobiral denar in orožje.

Poveljnik mu je rekel:

"Zato ker si pobral orožje, zalužuješ pohvalo, zato pa, ker si pobril tudi denar, zaslužuješ kaznen!"

In odredil je, da se mu odšteje deset palic. Razume se samo ob sebi, da je moral ves uplenjeni denar vrniti.

No, stvar tudi s tem še ni bila končana.

Drugače dne ob zori se je desetnik javil poveljniku na raport.

Poveljnik ga je sprejel.

Desetnik, ves slab od večerajšnjih batin, ga je prosil za odpustanje.

"Premilo ste me kaznovali... Vso noč nisem mogel oči zatisniti od sramote, kar sem zagrešil. Iz Kruševca sem in iz dobre hiše. Nihče iz moje rodbine ni propalica, nihče še ni bil v naši rodbini nikoli kaznovan, a tudi sam še nisem nikoli posegal po tujem blagu... Ne vem, kaj mi je bilo, kakšen zlodej me je premotil..."

Sedaj me grize vest za to, kar sem storil, in prišel sem k Vam, da se Vam zahvalim, da ste me kaznovali, da vsaj drugi ne bodo zagrešili enakih zlih dejanj. Prvi in zadnji sem grešil..."

Govorila je prebujena vest.

Mati.

Človeška duša ima velike globine, velike tajnosti. Največja v nji in najlepša je materinska ljubezen.

Kaj takega, kar bomo povedali, je v stanju storilo samo mati.

Ostala je sirotica sama v vasi, sama sateata. Sin ji je odšel v vojno. In ni se vrnil in ni ji pisal. Mater je morila tuga in skrb, dokler je končno ni premagala. Nekega dne je starica izginila.

Ostavila je kočico v vasi in vse svoje siromaštvo v nji. Zaklenila je vrata in vrata, ugasnila ognjišče, porazdelila živino pri sosedstvu in odšla. Potegnila jo je nase nepojmljiva daljina, v katero je izginil njen edinec.

Z mukami in težkimi napori, ne da bi čisto zatisnila oči, je prehodila vso Srbijo.

Peš je dospela v Skoplje; premerila je pot od Velesa do Bitolje in prelezla Babuno planino.

Nekega dne je s torbico jedil in nekaj obleke na rami in s palico v suhi roki dospela v Bitolj...

Iskala je sina.

Vprašali so jo: kdo je njen sin, kaj je in kje služi.

Pokazala je listič papirja, kjer je bilo napisano, da je njen edinec Milovan, mezinčič njeno.

"Ej, mati", so ji rekli, "tvoj sin je sedaj v Strugi."

Njej so se obrvi raztegnile in lice nagubančilo. Zaskrbelo jo je znova.

"Pa kako si dospela semkaj, starka?" jo je vprašal mestni upravnik.

"Došla sem peš, sinko..."

Upravnik se je prekrizal od čuda.

Starica je prosila, naj ji pokaže pot proti nesrečni Strugi.

Ko je dospela tjakaj, se je takoj prijavila pri poveljniku tamkajšne posadke.

"Ali je tu moje dete, moj Milovan?" je vprašala.

Poveljnik je pogledal listič, ki mu ga je izročila. "O mati, niso ti prav povedali. Njegov polk je bil tu, a je že odšel."

"Kam naj sedaj grem, jaz nerečnica?"

"V Elbasan..."

Starica se je vsedla na bližnji stol, da si malko odahne.

"A kje je ta Elbasan?"

"Pokazal ti bom, mati, ali si najprvo odpočij malo..."

"Ne sinko, odpočila si bom v grobu. A sedaj, ako hočeš, prosim te, daj mi kakega človeka, da mi pokaže pot, da najdem sina."

Vstala je s stola, pripravljena, da se zopet odpravi na pot. Naenkrat se je ustavila in zdelo se je, kakor da bi ji postalo težko in tužno pri sreju.

"Oj, otroci moji, mati mora videti svoje dete, svojega vojaka in junaka in ako bi tudi morala

izgubiti noge. Materino srce ne more živeti brez njega... ne more..."

Poveljnik se je trudil, da bi zadržal siroto staro, da bi si malo odpočila. Toda starica ni nikakor hotela počivati.

"Nisem, sinko, utrujena, samo hrepenim po svojem edincu. Ne morem čakati. Če sem došla že semkaj, moram tudi dalje..."

Dvignila se je s stola, oprtla torbico na ramo in znova vzela palico v suho desnico.

Eden izmed vojakov jo je peljal izven mesta, ji pokazal pot proti Elbasanu in se vrnil nazaj v mesto...

Dan se nagiba h koncu, vreme je mrzlo, pot dolga, izorana, blatna, polzka, izgublja se v daljavi.

Starica je nagnila glavo in stopala vedno hitreje — po polzkega potu v neznan svet — silno kopnenje po sinu jo žene v daljino.

Kaj je, kje počiva, kje nočuje. Sam Bog ve.

Sam veliki Bog ve, da-li je našla živega in zdravega, da-li je objela svojega edincea?

Prisotnost duha.

Zgodilo se je nekaj neprijetnega: sredi najhujšega ognja, v najkritičnejšem trenutku je ena izmed mitraljev odpovedala službo. Precej močan sovražni oddelek je jel prodirati proti našim pozicijam.

Poveljnik je ukazal, naj se z vso brzino prične streljati z mitraljezo. Treba je bilo z naglim, energičnim ognjem sovražnika prisiliti, da umolkne in da odneha od nadaljnega prodiranja.

Z nepričakovano hitrostjo so spravili mitraljezo v pozicijo. To da poleg tega se je prigrabilo še nekaj nepričakovanega, kar je v prvem trenutku povzročilo veliko skrbi borecem v bojni vrsti: mitraljeza ni funkcionirala prav v času, ko je bilo njeno dejstvo najbolj potrebno in najbolj usodopolno.

Poveljnik je uvidel, da se bo s tem položaj poslabšal, zato je hrabil svoje ljudi, naj nadomestijo mitraljezo s podvojenim ognjem iz pušk.

Vojaki so poskušali, da spravijo mitraljezo v red in jo popravijo. Ni šlo. Obrabali so jo, tolkli po njej, vse zaman, ni šlo. V tem hipu je prihitel k mitraljezu neki vojak.

"Prepustite stvar meni", je vzkliznil, "jaz sem strojni ključar. V desetih minutah ali v četrtr ure bo stvar gotovo in v redu!"

Pregledal je mitraljezo spredaj in zadaj ter jo polagoma jemati narazen, pregledujoč posamezne odvitke dele.

S sovražnikove strani so padale krogle kakor toča. Vojak je molčal in delal. Prav nič ga ni vznemirjal peklenški ogenj iz topov, pušk, ki je postajal vedno silnejši.

Poveljnik je odredil, naj se mitraljeza spravi v neko zaklonišče v bližini, dokler se ne spravi v red in ne popravi.

"Pa kakaj, kapetan", je ugovarjal vojak, "saj mi potreba. Mene ta ogenj in ta godba čisto nič ne moti in me ne zavira v poslu. Zakaj bi naj izgubljal čas! Pustite mene, da tu na mestu pregledam, kje je napaka, in da potem tudi mi čim najpreje prične mo s svojo godbo."

Granate se bliskajo, udarjajo na levo in na desno, puške pokajo, povsodi grmenje in treskanje.

Vojaki v bojni vrsti obsipavajo sovražnika vedno ljubejše s kroglijami.

Ključavničar je med tem vzel narazen mitraljezo, našel napako, lahko in mirno sestavljal nazaj posamezne dele in jih z vijaki pritrdjeval pod točo svinčenk ter tiho pel: Solnce jarko ne siješ enakom...

In ko je končal svoj posel ter mitraljezo spravil v red, se je okrenil k stotniku ter zaklical:

"Gotovo! Ukazite, da pričnem streljati!"

Narodova sodba.

Šarban... ženske in otroci v Kuršumlji so zatrepetale, kadar se je omenilo njegovo ime.

Šarban je znan ne samo v okraju marčev ob celi meji kot največji arnavtski tolovaj.

Pomiril je množico ljudi, pobil otroke, posilil in umoril ženske.

Pred leti je s četo tolovajev napadel srbsko obmejno stražnico, počakal tu stotnika Konjevića in ga ubil.

Ko je srbska vojska osvojila Prištino, je ujela okrog osemsto

Arnavtov. Med temi je bil tudi krvolok Šarban.

Ujetnike je bilo treba pod močno eskorto spraviti v Niš. Eskortirali so jih vojaki tretjega polka, dve četi četrtega bataljona štirinajstega polka.

Med ujetniki je bilo mnogo znanih tolovajev z Laba in Malega Kosova.

Kmetstvo prebivalstvo je z navdušenjem sprejelo vojske, ki so tirali v Niš ujetje Arnavte. Gostilo jih je z vinom in žganjem.

"Hvala gospodu in slavni srbski vojski, da smo rešeni teh roparjev, pred vsem pa Šarbana. Sedaj bomo lagje dihal!"

Ko so ujetnike prignali v Kuršumlji, je bilo vse mesteece na nogah, da jih vidi.

Bilo je tudi polno ljudi iz okoliških vasi: mlado in staro, moško in žensko.

Iz množice gledalcev se je začel oster ženski glas:

"O groza, glejte Šarbana!"

Ženske so dvignile roke.

"Glejte Šarbana, krvoloka! Proklet naj bo na veke!"

Več žen iz okolice je pristopilo k naredniku, ki je spremljal ujetnike. Spreved se je ustavil.

"Kaj tudi tega tolovaja peljete v Niš!" je zaklicala neka ženska, očeta in moža mi je ubil!"

Neka mladenka je pristopila k naredniku in zavpila:

"Vidiš, ta mi je brata in očeta na kosce razsekala!"

"Ta zver mi je mater na ražen nabodel in spekel!"

"Iz vsih grl je zaorilo:

"Proklet naj bo, proklet!"

Po zraku je leto leteti kamenje. Več kakor dvajset žensk je dvignilo roke na krvoloka.

Narednik je vse storil, da zaustavi srd srbskih žen in mater; hotel je ščititi Šarbana.

"On je srbski ujetnik!" je govoril.

"Ne, ne, ne! On ne sme biti to, kar so ti-le drugi! Njega se ne sme soditi po nobenem zakonu. Mi sami ga bomo sodili pri krvi naših mož in sinov."

Nastala je gneča. Ženske niso hotele odnehati: zahtevale so maščevanje za nedolžno prelito kri.

Narednik Mihajlo se ni mogel odločiti. Ko pa je uvidel, da je vsa navzoča množica razjarjena in da zahteva, da se ji tolovaja Šarbana izroči, da ga sodi narod, se je udal.

Šarbana so ločili od ostalih ujetnikov ter ga peljali na grob stotnika Konjevića.

Za njim so šle v sprevedu ženske in otroci, skoro vse mesteece.

Ko so prispeli do stotnikovega groba, se je spreved ustavil.

Ženske so klele, plakale in ihtele.

"Proklet bodi na tem in onem svetu, krvolok in tolovaj."

Neki vaščan se je obrnil k Šarbanu:

"Ali poznaš ta grob?"

Ropar je molčal.

"Več kakor sto naših sinov si poklal in tudi tega tu si umoril. Na tem mestu te bomo soili."

"Ženske so klicale: "Kletve naše so ga dosegle."

Nekateri so zahtevali, da bi tolovaj poljubil križ. Toda Šarban je nepremično stal kraj groba svoje žrtve.

Skozi znojnice na čelu mu je stopil mrzel pot, pogled mu je bil moten, začutil je svoj skorajšnji konec.

Neki starec, črnogorski priseljencec, se je preril skozi množico žensk do tolovaja.

Ti si naše uboge Srbe mučil in trpinčil, kri si njihovo pil, ljudi si pekel in žive drl in kože s siamom basal, kosti si jim lomil, roke in noge sekal, otrokom si oči iztikal in glave v vrelo vrolo metal in jih na raženj natakal, mučil si nas... Tudi mojega sina si živlega pekel — Bog ti je sodil."

Starec je drhtel pri teh besedah.

"Mi te ne bomo mučili, marveč ti bomo sodili po božji in človeški pravici, evo tako-le..."

In z enim mašom mu je odrobil glavo.

Razne zanimivosti.

Slovenec — apostolski arhivist.

Rim. P. Ciprijan Napast, frančiškan iz slovenske provincije, je promoviral dne 19. junija v Vatikanu na specialni fakulteti paleografije in cerkvene diplomatike z izvrstnim uspehom. To je prvi Slovenec, ki je postal apostolski arhivist.

Nočno delo mladinskih delavcev.

Evropskim vladam je bil predložen načrt tehniške konference, ki naj bi se vršila v Bernu. Na konferenci naj bi se sklenil mednarodni sporazum, glede prepovedi nočnega dela in njihovega delavnega časa, ki naj bi ne prekoračil 10 ur na dan. Obenem se bo obravnavalo tudi o ženskih razmerah v raznih industrijskih podjetjih. Ta predlog so vsprejele vse evropske vlade z izjemo Grške, Romunske in Bolgarske. Konferenca se vrši dne 15. septembra v Bernu.

Goreči ribnik.

O čudnem naravnem pojavu poročajo ogrski listi. Ljudje, ki so se kopali v ribniku pri Kečkemetu, so naenkrat zapazili, da v sredi ribnika vzdigujejo modri plameni, ki so dosegali višino dveh metrov in ki so se polagoma razširili po celi vodni gladini. Ustrašeni so ljudje zbežali iz vode ter opazovali krasni prizor z brega. Polagoma so začeli plameni ugaševati, obnem pa je tudi upadla vodna gladina ribnika za 28 cm. Najbrže so privreli zemski plini ter prišli na površje. V odprtino, iz katere so privreli, se je natekla voda, vsled česar je voda v ribniku padla.

Usoda turških častnikov in uradnikov

v sedanjih dneh ni posebno prijetna. Odpuščenih jih je bilo veliko število, ker so radi izgube tako obširnih teritorijev postali nepotrebni. Pokojnine seveda ne dobe nobene, saj večinoma celo za

aktivno osobje ni denarja. Sedaj si vsak pomaga kakor ve in zna. Tako je nedavno v nekem rumunskem listu v Bukareštu izšel naslednji oglas: "Mehmet Kemal, bivši poveljnik generalnega štaba carske otomanske mornarice, ki je ravnokar v listu "Minnerva" začel objavljati vrsto člankov v Turčiji, želi počevati angleščino v družinah, ki namestavajo poleti prebivati v Sinaji. Pisma v hotel Capsa."

Muha ga je umorila.

V Poitiersu na Francoskem je podporačnik R. de Montaliveta pičila muha v gornjo ustnico. Položaj bolnika se je v dveh dneh tako poslabšal, da bi ga morali operirati. Do operacije pa ni prišlo, ker je častnik med tem umrl. Vsled pika so mu usta in golačnice tako zelo otekli, da se je zadušil.

Obsodba morilcev turškega velikega vezirja — izreden prizor na Bajazidovem trgu v Carigradu.

Sultan je potrdil obsodbo vojnega sodišča, s katero je bilo obsojenih 12 morilcev velikega vezirja Mahmuda Šefket paše na smrt na vešalih. Med temi je potrjena tudi smrtna obsodba Damada Salih paše in polkovnika Feada s posebnim sultanovim iradejem. 11 obtožencev pa je bilo obsojenih v odsotnosti na smrt.

Med temi so princ Sabah Eddin, Šerif paša, bivši notranji minister Rešid beg, Kemal Midhat, podpolkovnik Zekki, Pertev Tefvik in Ismail. Obsodba prvih dvanajst obsojencev se je izvršila na Bajazidovem trgu pred vojnim ministrstvom in sicer na prostoru, na katerem je bil izvršen atentat na velikega vezirja. Ob 4. zjutraj so pripeljali na trg vseh 12 obsojencev v spremstvu močnega oddelka vojaštva in stražništva. Tudi trg je bil obdan z močnim vojaškim kordonom. Izvršitev obsodbe je povzročila med prebivalstvom silno vznemirjenost in že zvečer so bili dostopni prostori Bajazidovega trga napolnjeni z gledalci.

Tekom ene ure v navzočnosti obsojencev so postavili na vzvišenem odru 12 vešal. Ko so bile vse predpriprave gotove je poklical policijski ravnatelj imenoma vse obtožence in jih pozval, da stopijo na smrtni oder. Obsojenci, ki so bili civilno oblečeni in ogrnjeni z mrtaško srtačo, ter imeli na hrbtu zvezane roke so vstopili na oder popolnoma, mirni in brez vsakega odpora. Ko se jim je prebrala še enkrat smrtna obsodba, so zaklicali vsi obsojenci: "Živela pravica!" Stotnik Kiazim je zaklical: "Živela pravica, pogine naj tiranstvo, umreti moram, toda v dežel se bo vzdignilo na sto tisoče Kiazimov." Vsi obsojenci so mu sicer jako mirni pritrjevali. Vsi so se obnašali junaško in pri njih ni bilo opaziti strahu. Ljudstvo je ostalo popolnoma mirno. Trupla so pustili viseti na vešalih več ur, nakar so jih sneli in odpeljali na pokopališče.

Solstvo v Evropi.

Kakor izkazuje zadnja statistika, je v vsej Evropi 465.451 šol. Na teh šolah je poučevalo v preteklem letu 1.119.413 učiteljev, vseh učencev in učenk pa je bilo čez 45 milijonov. Na enega učitelja je prišlo 40 do 41 otrok, dočim je pred 12 leti prišlo na enega učitelja 60 otrok. V tem oziru kaže statistika velik napredek.

Ruske pisemske znamke.

"Zveza ruskih ljudi" v Petrogradu je dosegla, da se odpravijo ruske jubilejne znamke z glavo carjevo i da se nadomeste z novimi, na katerih bo naslikana mesto slika carja alegorična slika,

Mlinarjeva skrivnost.

Francosko spisal A. Daudet, poslovenil J. G.

Francet Mamai, star igralec na piščalko, ki pride tupatam zvečer k meni v vas in skupaj pije vino kuhano vino, mi je zadnjič enkrat pripovedoval malo vaško dramo — bilo je pred kakimi dvajsetimi leti — kjer je moj mlin igral precejšnjo vlogo. Pripovedovanje starega možička me je genilo in izkušal bom vam dramo ponoviti tako, kakor sem jo slišal. Predstavljajte si, dragi čitalci, da sedite pred loncem dišečega vina in da je stari piskač, ki vam pripoveduje.

Náša pokrajina, moj dobri gospod, ni bila vedno tako mrtva in brez odmevov, kakor je dandanes. Včasih je tu cvetela veletrgovina z mlinarji in deset ur hoda naokrog so ljudje nosili k nam svoje žito v mlin. Krogiukrog vasi so bili grički pokriti z mlino na veter.

Na desni in levi ni bilo videti nad smrekami drugega kot velike vetrnice, vrteče se v mizralu in dolge procesije osličkov z vrcami, ki so hodili po potu gor in dol. In bilo je veselje poslušati cel teden na gričkih pokanje bivec in... Hi... alo... mlinarskih pomočnikov.

Ob nedeljah smo šli kar v trumah v mlin. Tam gori na gričkih so mlinarji dajali za muškatelea. In mlinarice so bile zale kakor kraljične. Kakor kraljične so bile zale v svojih čipkastih rutah in z zlatimi križci okrog vratu. Jaz sem lepo prinesel svojo piščalko in mladost je plesala pozno v noč. Ti mlini tamle, ali vidite? Ti mlini so bili veselje in bogastvo našega kraja.

Toda žalibog! Parizanom je padla v glavo nesrečna misel sedati mlinarsko trgovnico na parotam doli ob cesti v Taraseon. Vse lepo, vse novo... Ljudje so se navadili nositi svoje žito v parno mlin in ubogi mlini na veter so ostali brez dela. Nekaj časa so poizkušali postaviti se v bran, toda para je bila močnejša in drug za drugim, žalibog, so morali ostati vsi zaprti. Ni bilo več videti na poti malih osličkov... Lepe mlinarice so prodale svoje zlate križce... Nič več muškatelea!... Nikake farandole!... Naj je mizral pihal, kolikor je hotel, veternice so ostale pri miru.

Potem pa lepega dne je občina dala podreti vsa ta zidovja in vsadili so na njih mesto vinsko trto in oljko. Sredi vsega tega poloma se je en mlin le ustavljal in se pogumno vrtel še dalje gori na gričku pred nosom vseh parnih mlinarjev.

Bil je to mlin očeta Kornelija, v katerem midva sedaj sediva in pijeva muškatelea.

Oče Kornelj je bil star mlinar, ki je ves navdušen za svoj stan živel že nad šestdeset let v sami pšenici in moki.

Ko so se doli pod mlinom nastanili tvorničarji, je bil kar nor. Osem dni so ga videli, kako je letal po vasi gorindol, zbiral ljudi okrog sebe in vpil na vse grlo, da hočejo tvorničarji zastrpiti s svojo moko celo Provenco.

"Ne hodite tja dol!" je rekel. "Ti roparji vporabljajo paro, da napravijo kruh. In para, poveš vam, ljudje božji, para je vragova iznajdba: jaz pa delam z mizralom in severjem, ki vejeta in prijetno pihljata, kako sama ljuba sapica božja..." In našel je cele litinje takih lepih besed v čast in hvalo mlinov na veter, toda nihče ga ni poslušal.

Ves jezen in hud se je starček zaprl v svoj mlin in živel popolnoma sam kakor divja zver... Obdržati ni hotel pri sebi niti svoje vnukinje Vivete, deklice pri kakih petnajstih letih, ki po smrti svojih staršev ni imela nikogar na svetu kakor svojega starega očeta. Uboga deklica si je morala služiti sama svoj kruh. Zadovoljiti se je morala z dnino na pristavah za časa oliv. In kljub temu se je zdelo, da stari oče zelo ljubi svojega otroka.

Večkrat se je pripetilo, da je šel cele štiri ure hoda peš v solincu in vročini jo obiskat na kmetijo, kjer je delala, in kadar je bil pri nji, je ostal tam po cele ure, jo gledal in jokal...

Splošno se je tam mislilo, da je stari mlinar iz same grde skoposti zapodil svojo vnukinjo. Zanj gotovo ni bilo častno, da jo je pustil rotati z ene pristave na drugo, kajti izpostavljen je bila si-

revščinam služil mladeži. V zlo so mu šteli tudi, da je mož kot oče Kornelj, ki je bil na tako dobrem glasu in so ga doslej vsi spoštovali, jel hoditi po ulicah kakor eigan, s prevrtano čepico in z razcapano kamizolo. Gotovo je, da smo se ga drugi stari možakarji sramovali, ko je v nedeljo prišel k maši. Kornelj je to dobro čutil in se ni upal priti v ključarsko klop. Ostal je z uboži čisto zadaj pri blagoslovljenem kamnu.

V življenju očeta Kornelija je bilo nekaj nejasnega. Že dolgo mu v naši vasi več nihče ni nosil žita in vendar so se vrtele veternice njegovega mlina še vedno kakor prej... Srečavali smo zvečer na cesti starega mlinarja, pred njim pa se je opotekal osel pod težo velikih vreč, polnih moke... "Dober večer!" so vpili nad njim kmetje.

"Dober večer, oče Kornelj! Mlinarja še vedno gre, kaj?" "Še vedno, otroci moji", je odgovoril stari prednega obraza. "Hvala Bogu, dela nam ne manjka!"

Če ga je kdo vprašal, od kje zlonka more prihajati toliko dela, je stavljal prst na ustne in resno odgovoril: "Tiho, jaz delam za eksport!" Nikdar ni bilo mogoče zvedeti kaj več.

Da bi bil kdo povohal v njegove mline, nato še misliti ni bilo. Sama mala Viveta ni mogla noter. Ko smo hodili mimo mlina, so bila vrata vedno zaprta, velike vetrnice pa so se zmirno vrtile. Stari osel je mulil travo na terasi, suh maček se je solnčil na oknu in nas hudobno motril. Vse to je dišalo po skrivnosti in dajalo povod mnogemu praznemu besedičenju. Vsak si je po svoje razlagal skrivnost očeta Kornelija, toda splošno se je sodilo, da je v tem mlinu več vreč zlatnikov kot moke.

Počasi se je vseeno vse odkrilo. Pogledite, kako!

Ko sem fantom in dekletom pisikal pri farandoli, sem lepega dne zapazil, da sta se moj starejši sin in mala Viveta zaljubila drug v drugega. Prav nič nisem bil hud, kajti konec koncev smo ime Kornelijevo pri nas spoštovali in mislil sem si: Ta krasna, mala golobica Viveta mi bo delala veselje, ko jo bom videl stopiteati po hiši. Toda ker sta naša zaljubljenca imela večkrat priliko biti sama skupaj, in ker sem se bal kake neprilike, sem hotel urediti zadevo takoj. Šel sem prav do mlina, da bi izpregovoril par besedi s stari očetom. A! Stari čarovnik! Treba je vedeti, kako me je sprejel. Ni ga bilo mogoče pregovoriti, da bi odprl vrata. Pojasnil sem mu svoje maenje tako kot sem pač mogel skozi luknjo v ključavnici. Ves čas, ko sem govoril, je ta vragov maček pihal nad mojo glavo kakor sam zlodeje. Starec mi ni dal niti časa, da bi končal. Zelo neuljudno je začel upiti nad menoj, da naj se le rajše vrnem k svoji flavti in če se mi tako mudi poročiti svojega sina, naj grem iskat deklet v mlin na paro. Mislite si lahko, da mi je šla kri v glavo, ko sem slišal te hudomušne besede. Toda bil sem dovolj trezen, da sem se premagal... Pustil sem nožega stareca na mlinskem kamnu, da grem povedat otrokoma, kako slabo sem naletel. Ti dve ubogi jagnjeti nista mogli verjeti. Prosila sta me kakor za kako milost, naj ju pustim, da gresta oba skupaj v mlin se domenit s stari očetom. Ni se mimel poguma jima odreči. Brrr... in moja dva zaljubljenca sta šla...

Ko sta prišla tja gor, je bil oče Kornelj ravno odšel od doma. Vrata so bila zaprta, ključ dvakrat obrnjen. Toda stari možiček je bil pustil zunaj svojo lestvo in otrokoma je takoj padlo v glavo, da gresta lahko skozi okno pogledat, kaj se neki godi v tem slavem mlinu.

Nekaj posebnega! Mlin je bil čisto prazen. Niti ene vreče, niti enega zrna žita, niti sledu o kaki moki na zidu ali na pajčevini. Duhala nista niti one gorke in prijetne dišave po pšenični moki, ki navadno diši po mlinih. Vreteno je bilo pokrito s prahom in veliki, suhi maček je spal na njem.

Spodnja sobica je bila ravno tako ubožna in zapuščena. Slaba postelja, nekaj cap, kosček kruba na stopnjišču in v kotu tri ali štiri počene vreče, iz katerih se je vsipal gramoz in suh sadrovec.

Tu je bila skrivnost očeta Kornelija. Ta sadrasti sij je vozil

čas svojega mlina in ljudi pričel, da se še vedno melje. Ubogi mlin! Ubogi Kornelj! Že zdavnaj so jima parni mlini pobrali zadnjega, ki jima je bil še zvest. Veternice so se vrtele še vedno, kamen pa se je obračal prazen.

Vsa v solzah sta se otroka vrnila in pripovedovala, kaj sta videla. Sree mi je hotelo počiti, ko sem to slišal. Ne da bi izgubil minuto, sem tekkel k sosedom in jim v par besedah vse razložil. Sklenili smo nesti k očetu Korneliju v mlin vso pšenico, kolikor je je dobiti pri kmetih. Rečeno storjeno.

Vsa vas gre na pot in prišli smo tja gor v procesiji oslov, obloženih z žitom in sicer s pravim žitom.

Mlin je bil na stečaj odprt. Pred vratni je oče Kornelj sedel na vreči gramozu in plakal, opirajoč sfaro sivo glavo na trudne roke. Bil je ravno opazil, da je nekdo med njegovo odsotnostjo prišel v mlin in prisrtenil njegovo žalostno skrivnost.

"Ubog revež sem!" je rekel. "Sedaj mi je treba le še umreti. Mlin je onečasen." In ihtel je, da nam je srce krvavelo. Ključal je mlin z vsemi možnimi priimki in govoril z njim kakor s pravo osebo.

V tem pridejo osli do vrha in vsi začemno vpiti na glas kakor v lepih časih mlinarjev.

"Hola, pri mlinu smo... Hola oče Kornelj!"

In glej, pred vrata smo nakopili čili vse polno vreč in lepega rdečkaste rumenega zrnja, ki se je vsipalo na tla od vseh strani.

Oče Kornelj ni verjel svojim očem. Vzel je s staro roko iz vreče prgišče žita in govoril smeje: "Vidite, kaj je to?"

"To je žito... Gospod Bog!... Dobro žito. Pustite me, da ga pogledam!"

Nato se obrne proti nam:

"A, sem dobro vedel, da se mi vrnete. Kajti tvorničarji so tovatovi... Hoteli smo ga nesti na ramelih v vas kakor triumfatorja. Ne ne, otroci moji! Predvsem je treba, da grem nakrmit svoj mlin. Pomislite vendar! Že tako deligo ni dobil ničesar za pod zobe."

Vsi smo imeli solze v očeh, videč ubogega stareca, ki se trudi zdaj na desni, zdaj na levi, tlačiti vreče in nadzoruje kamen, medtem ko se drobi zlato zrnje in se fini pšenični prah dviguje proti stropu.

Pravica se je izkazala. Od onega dne dalje nisimo nikdar trpeli, da bi staremu mlinarju nedostajalo dela.

Potem pa nekega jutra je oče Kornelj umrl in vetrnice našega zadnjega mlina so se ustavile in tokrat za vselej!

Kaj hočete gospod? Vse ima svoj konec na svetu in treba je nazadnje verjeti, da je bil čas za mlino na veter potekel ravnotako kakor za tržne barke na Rihonu, za parlamente in rožno-barvene jopice...

Informacijski predal "Glas Naroda".

Na Avstrijskem ima skoro vsaka posamezna kronovina svojo lastno deželno kmetijsko šolo: vzdržuje jo dežela sama in nekaj prispeva tudi centralna vlada zraven. Na Kranjskem je znana Kmetijska šola na Grmu na Dolenskem. Agrikulturna, ali višja kmetijska šola se pa nahaja na Dunaju.

Peter Valenčič, Stewart, Minn. Mr. Jakoba Zabukoveca ni več med živimi. Umrl je dne 11. avgusta 1910 v Pittsburghu, Pa., za jetiko.

POZOR ŠUMSKI DELAVCI!

Delo dobi 60 mož. Plačam poleti in pozimi od \$1.75 do \$2 na dan, hrana in stanovanje prosto. Tukaj se režejo sami kreli iz smrekovega drevja (Spruce Logs). Tukaj je dobra voda in dober zrak.

Hubert Mihic, Black Mountain, N. C.

NAŠ GOSPODAR.

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in veča za vse leto samo \$1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gi banjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošljite denar na:

Naš Gospodar, 2616 S. Lawrence Ave.

Za smeh in kratek čas.

Mi možki.

Nekdo vpraša 5-letnega Franca: "No, katerega naš rajši, papa ali mamo?" "Papa", odgovori ta odločno. "Pa zakaj?" vpraša nekoliko užaljena mama. Nato Franček: "Ja, mi možki moramo skupaj držati!"

Tožba radi dedščine.

A: "Ker ste se tožili za dedščino, koliko je prišlo na vsakega?"

B: "Ravno toliko, da bo pravda plačana!"

Vzdih.

"Odkar je moj mož vpokojen, mu lenarenje nič ne ugaja."

Pri sodišču.

Sodnik postarni gospodični: "Koliko let ste stari?"

Ona: "Grem v trideseto."

Sodnik: "Pa ste se med potjo malo zamudili!"

Pogojno.

Nekdo bi bil rad sprejet v društvo. Predsednik, ki poroča v njem, pravi: "Kaže, da ni ravno napačen človek, ampak dokazati se mu nič ne more."

Ni čudno.

A: "Že deseti sem opomnil Dolžana, naj mi plača, — pa je, kakor da bi nič ne slišal!"

B: "Kako pa hoče plačati, ker tič več ušesa v dolgovich!"

V zverinjaku.

"Oče, ali prinašajo tudi orli male otroke na svet kakor štorčklja?"

"Tudi, če je že ravno huda sila."

Pri fotografu.

Fotograf dijaku: "Torej lepo mirno! — Obrnite prav prijazno oči na tole tablico!"

Dijak: "Nemogoče!"

Fotograf: "Kako to?"

Dijak: "Na sliki stoji zapisano: 'Prosi se naročilo takoj plačati! Tega pa ne morem.'"

V sodnici.

Sodnik: "Zaradi tatvine ste obsojeni v poldrugetni zapor. Kaj nato odgovorite?"

Zatoženeec: "Gospod sodnik, zapišite dve leti, kajti drugače pridem na zimo ven in ne bom dobil dela!"

Neuljuden odgovor.

Gospa: "Gospod doktor, jaz sem vas poklicala, čeravno na homeopatijo nič ne dam."

Doktor: "To nič ne dě; saj vol tudi nima zaupanja do živinozdravnika, pa se mu da vendar zdraviti!"

Pred uredništvom.

Pesnik uredniškemu slugi: "Kako sploh veste, da sem tudi jaz pesnik?"

Sluga: "Ker me tako zaupljivo in naivno pogledujete."

Za las je manjkalo.

"Človek mora srečo imeti!" — pripoveduje Andrejce svojemu tovarišu v zaporu, dočim zunaj burja brije — "in jaz sem jo to pot res imel. Moj zagovornik je govoril zame tako navdušeno, da bi bil gotovo oproščen, če bi on v zadnjem trenutku ne bil postal hripav. In tako sem vendar srečno prišel na gorko!"

Poceni godba.

Žena svoji sosedki: "Oh, kako moj mož v spanju smrči! Se več ne prestaja."

"Moj tudi smrči. Pa kadar začne prav pošteno žagati, mu privežem pod nos orgelce in inman potem najlepšo muziko."

TUDI JUBILEJ.

Soproga okrajnega glavarja: "Vidiš Mima, danes je ravno 25 let, odkar sem poročena!"

Je res.
Može pride ob tleh zjutraj domov in žena ga dobro okrega. On pa se smeje in pravi: "Ljuba moja, ali bi ne bila ura tudi tri, če bi bil ostal doma?"

Zagnetka.
A: "Kdo je bil prvi kriminalni policist?"
B: "Starodobni Diogen, ker je iskal vedno ljudi, kojih ni mogel najti."

Pred kosarno.
Novinec Nacee svojemu prijatelju: "Veš kaj Janče, naš narednik je pa res zelo učen ker zna celo naravoslovje, posebno pa še živalstvo. — z glave."

Pri vašem zobozdravniku.
Kmet: "Čemu pa odpirate vrata?"
— "Zato da bom imel pri izdiranju zoba več prostora poleg stola."

V našem uredništvu se je večeraj zglasil Srb

STEVAN STAMENOVIČ.

ki potuje peš okoli sveta. Iz Knjaževa na Srbskem je odšel leta 1907. Dosedaj je prepotoval Srbijo, Italijo, Avstrijo, Nemčijo, Španjko, Angleško, Holandsko, Rusijo, Sibirijo, Mandžurijo, Kitajsko in Japonsko. Od pacifiške obali pa do New Yorka je potreboval 14 mesecev. Preživlja se s prodajanjem svojih fotografij. Zgornja slika nam kaže Mr. Stamenoviča v opravi, ko je potoval skozi Mandžurijo. Iz New Yorka bo šel na Kubo, v Južno Ameriko, iz Buenos Aires se prepelje ž ladjo v Afriko, odtam pa zopet peš v prednjo Indijo, Perzijo, Malo Azijo, Grško, Bolgarsko in na Srbsko. Pot okoli sveta bo napravil v 10 letih in konečno izdal knjigo "Moji spomini." Mr. Stamenović govori dobro osem jezikov. Želimo mu srečno pot!

Naravna obiljska vina, rajboljše kakovosti, Delaware, Catawba in Concord, prodaja

Josip Svete, Lorain, O

1780-32 E. 28th St.,

Delaware po 90c. galona. Catawba po 70c. galona, Concord po 50c. galon^a.

Vino razpošiljam od 25 galonov naprej. Za vino jamčim, da je popolnoma naravno. Pri večjih naročilih znaen popust.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja belo vis^o po.....70c. galon
crno vino po50c. "

Drožnik 4 galone za.....\$11.00
Brinjavec 12 steklenic za.....\$12.00
4 gal. (sodček) za\$16.00

Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE!

Delo prve vrste, Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWDALE AVE., CHICAGO ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,
Javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje te-
isvrstne smotke — patentovana sdrva
vila.

PRODAJA vošne listne vseh prekomer-
skih črt.

POŠILJA denar v star kraj sanesljive
in pošteno

UPRAVLJA vse v notarski posel spada-
joča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

BRADNIKI

Podpredsednik: IVAN GERM, 507 Chicago Way or Box 57, Bradnock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GORO L. BRHOŽIČ, Ely, Minn., Box 434.
Pomožni tajnik: MIHAEL KROBUCHAR, Omba, Neb., 1284 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Sauptnik: ALOJŠ VIRANT, Lorain, Ohio, 1700 N. 62nd St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:
Dr. MARTIN J. IVCO, Joliet, Ill., 280 No. Chicago St.

NADZORNIKI:
ALOJŠ KOSTELIC, Saldó, Colo., Box 522.
MIHAEL KROBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PIETER SPEER, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:
IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 122.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Miller Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne poljiltnve pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrljivost v Ljubljani. V prvi polovici letošnjega leta je bilo v Ljubljani naznanjenih 598 smrtnih slučajev, od katerih jih pride skoro 60% na razne bolnice, hišne, zdravilišča in sanatorije, kamor zahajajo večinoma bolniki s kmetov. V prvih šestih mesecih jih je umrlo: leta 1908 628, 1909 689, 1910 646, 1911 724 in 1912 648. Letošnja prva polovica je torej najugodnejša izmed vseh. Zanimivo utegne tudi biti, da že sedmi teden ni bilo prijavljenega nobenega slučaja kake infekcijske bolezni, kar pričča, da so v Ljubljani zdravstvene razmere izredno ugodne.

Samomor učiteljice v Ložu. V nedeljo 22. junija popoldne je nudilo naše pokopališče zelo žalosten prizor; na trume občinstva je jelo spremit k zadnjemu počitku učiteljico gđc. Franico Valenčič, ki si je vzela na grozen način svoje mlado življenje. Šolska mladina je spleta svoji dobri učiteljici sveže vence ter ji žalostna, s solznimi očmi položila na njen grob. Imenovana učiteljica je bila doma iz Prema pri Hlirski Bistrici in je poučevala več let na štirirazredni ljudski šoli v Starem trgu, stanovala pa je v Ložu. Zadnji čas je bilo opaziti ni bilo nič takega. Vse je minulo v najlepšem miru. Nemei niso nič izživali in kadar ne izživijo, jim Slovenci tudi nič ne očijo.

Nesreča. Dne 20. junija so se 24letnemu cerkovnikovu sinu Antonu Roju v Loškem potoku, okraj Kočevje, splasili konji, vsled česar je ta padel z voza in si zlomil nogo. Prepeljali so ga v deželno bolnišnico v Ljubljani.

STAJERSKO.
Velika izguba klerikalne posojilnice v Celju. "Sloga" poroča v svoji zadnji številki: "Klerikalna posojilnica (pri "Belem velu") v Celju je imela posojeno na nekem falitnem mlekarskem podjetju v Medvodah na Kranjskem svoto 100,000 K. Podjetje je taliralo in posestvo je prišlo na dražbo. Kakor je razvidno iz razdelilnega sklepa c. kr. sodništvu v Ljubljani z dne 16. junija 1913 opr. št. E 3479/12-68, na št. 8., pod postavko 12, je klerikalna "Ljudska posojilnica in hranilnica" v Celju propadla s celo terjatvo 100,000 K z vsi obrestmi vred.

je, da bi bili kmalu skupaj, ko bi imeli mi tak sveder, kakor ga imajo n. pr. pr. v Ameriki za preiskavo gorskih plasti. S kranjsko gre pa bolj počasi, kaj se č. Zasedujemo pa premogove odrastrke veliki razdalji, t. j. od Bloščka preko Zupansčka, Pogače do Bloške Police. Na cesti tik poljske podružnice ga še nakajamo. Morda gre žila še dalje proti Ložu in Grahoemu. Ako se vsa stvar obnese. — inženir nam je dajal mnogo upanja, da se bo — se bo nekoč tudi v naš kraj železna kača prikazala. Z zaupanjem gledamo v bodočnost. Bog daj, da se uresničuje naše nade! Mož ki je zasledil pri nas premo, je Lovre Ponikvar, gostilničar in posestnik pri Fari na Blokah. En njegov brat je duhovnik v Ameriki, eden duhovnik v Ljubljani, ena sestra pa v Makedoniji solska sestra.

Jubilej nemških turnarjev je v Ljubljani minil tiho, mirno in skoro neopazeno. Da ni bila vsa policija na nogah — v nekaterih ulicah so stali kar po trije in po dva stražnika skupaj — in da ni bilo poklicanih toliko orožnikov, bi sirsli krogi najbrže niti ne opazili, da imajo nemški telovadci kako slavnost. Gostov na to slavnost pač ni bilo mnogo, saj opaziti ni bilo nič takega. Vse je minulo v najlepšem miru. Nemei niso nič izživali in kadar ne izživijo, jim Slovenci tudi nič ne očijo.

Samomor blagajnika. Na Reki se je ustrelil v svoji pisarni 52-letni blagajnik tamošnje tovarne za olje Rihard Kern, doma iz Heba (Eger) na Češkem. Na mizi so našli pismo, v katerem se mož poslavlja od sorodnikov in znancev in pravi, da je izvršil samomor, ker se je naveličal živeti. Pri pregledu blagajne so našli vse v najlepšem redu.

KOROŠKO.
Žalostne razmere na železniški postaji v Spodnjem Dravogradu. Iz Dravske doline pišejo: Na mesto prejšnjega strpljivega postajenačelnika je prišel v Sp. Dravograd neki nemški Tirolec Bernhardt, ki bi rad najmanj dosegel slavo znanega bivšega pragerskega postajenačelnika Schneiderja. In to glede pijančevanja in glede sovražnosti napram Slovincem. Ko se je nahajal pred kratkim slovenski železniški uradnik Seničar na dopustu, je rekel Bernhardt v uradu navzočima slovenskima uradnikoma: "Ta slovenski pes pride sedaj!" (Seničar se je imel vrniti in drugi dan nastopiti službo.) Ravnateljstvo Južne železnice vprašamo: od kdaj sme železniško uradništvo celo svoje tovarise, če so Slovenci, zmerjati za pse?

V naši občini, posebno v Javorju, je dne 21. junija hudo udarila toča. Kozuza je precej trpela, največ škoda pa je na pšenici. Iz Rajhenburga. Za župana na Armeškem je bil izvoljen J. Pavlovič, predsednik naprednega političnega in gospodarskega društva "Kres" za sevniški okraj. Strela je dne 21. junija udarila v Jurjevškem dolu pri St. Jakobu v Slovenskih goricah v hišo posestnika Standekerja. Isti dan je strela zažgala tudi hišo posestnika Tomaza Miholiča na Spodnji Velki pri Mariji Snežni.

PRIMORSKO.
Posledice hude. Dne preteklih noči so se je oglašila pri rešilni postaji v Trstu 54 let stara Marija Pertotova, ki stanuje pri svoji hčeri Nataliji, katera je poročena s kotlarjem Krašovičem. Ta je bil povodom stavke v ladjedelnici v Tržiču odpuščen in ker ni bil organiziran, je zšel z ženo, taščo in otroci v hudo bedo. Zadnji pa ga je dobil v Trstu neki znanec, ki mu je dal za pijačo, da se je napil. Prišel je pijan domov, in ker sta ga ženski začeli zbadati, se je hotel zaklati. Preprečila pa je nakano tašča, ki je zgrabila za nož, vsled česar je dobila precejšnjo rano, s katero je hitela k zdravniku. Tudi žena se je na enak način ranila. Dne 18. junija je končno dobil Krašovič vabilo, naj pride na delo v Tržič.

Samomor zdravnika. V Tržiču se je ustrelil v svoji ordinaciji sobi zdravnik dr. Lueki radi neozdravljive bolezni.

Umra matere obtoženi oproščeni. Pred porotniki v Gorici je 25. junija stal 38 let stari krojač Josip Silič iz St. Petra pri Gorici. Obtožen je bil, da je vrgel svojo mater po stopnicah s tako silo, da se je ubila. Obtoženi se je zagovarjal, da je mati sama padla po stopnicah. Porotniki so Siliča oprostili krivde.

Nov parnik. V Lošinjso so spuštali v morje nov parnik "Drava", last "Ungaro-Croate". Parnik je določen za vožnjo po dalmatinskih progah in ima prostora za 450 oseb.

Tolpa sleparjev pod ključem. Tržaška policija je vlovila štiri zlikovce, ki so na račun paroplovne družbe Austro-Americana naročevali pri raznih tvrdkah blago, katero so potem prodajali in si delili izkupiček. Pretkani sleparji so se predstavljali za uslužbenec omenjene družbe in so sleparili navadno tako, da je eden od nekdaj trdki telefoniral naročilo, dočim se je drugi kmalu pojavil, da bi vzel naročeno blago. Slučaj, da so si dali izročiti za 400 K žice za navajanje elektrike, jih je izdal. Pod ključem sta dosedaj elektrotehnik Gvidon Krall in Anton Stanich ter vajenec Vladimir Lavrič in težak Roman Martinis.

SKRIBITE ZA BODOČNOST.
Kdor hoče, da bo imel živeti od česa na stare dni, mora se daj skrbeti za svojo bodočnost. Ni je lepše prilike, kot vam jo audiva midva. Kupi in odplačaj poglagoma zemljo, pa boš kdaj na svojem. Prodajava svojo zemljo od 15 dolarjev naprej za akter 50 dolarjev plačaš takoj, ostalo mesečno po deset dolarjev. Če si bolan ali nimaš dela, počakava. Če kupiš 40 akrov, plačava vož ojo. Prodava samo tistim, kateri pridejo sami pogledat. Jamčiva la pridelate na vsak akter najmanj toliko čistega vsako leto kolikor plačate za ves akter. Iz čistite lahko nekaj akrov na ten den. Do železnice in mest od ene do štirih milj. Kmetije vse ne okoli. Zdrav zrak, nobenega močvirja, polno studencev. Nimava oobenih agentov in zato ne zame njujte naju z drugimi, ki prodajajo danes tukaj, jutri tam, da nes za to, jutri za drugo kompanijo. Ne silite v kraje, kjer grv samo živinoreja, ker za živino ne potrebujete 40 akrov, kot pri nas ampak trikrat toliko. Najboljša prilika za tiste, ki se nameravajo to pomlad naseliti. Če ne mislite letos iti gori, kupi letos, kupi ta koj, pa boš že nekaj odplačal do drugega leta. Vedi, da delo se stalno, da pridejo krize — pa č imaš svoj košček zemlje, se lahko umakneš in v vsaki krizi napravi življenje. Pili ali pridi še da nes na naslov: Krže Mladič Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Telefon: Lawndale 7449. Začni danes, če hočeš kaj imeti jutri. Če pa odlašaj vedno na jutri, ne boš imel nikdar nič.

ima na vesti tudi že več goljufij in tatvin ki jih je izvršil, odkar je prišel iz zapora. Napad na cesti. Med vožnjo iz Starega dvora domov sta napadla dva neznanca dečka voznika E. Gruberja. Izstrelila sta izza občestnega grmovja več strelov iz lovske puške. Zadel ga je samo en strel in ranil Gruberja na nogo. Gruber, ki je vozil opeko, je pognal konja in utekel napadalcema.

Kje je JANEZ HAFNER, po domače Ferlekov Janez iz Stražišča pri Kranju, Gorenjsko? Pred 11. leti je odšel od doma in se nahaja nekje v Minnesoti. Bila sva v domovini dobra prijatelja, zato prosim enjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, ali pa naj se sam oglasi. — Anthony Smolej (mesar), 1168 Norwood Road, Cleveland, Ohio. (12-18-7)

OGLAS.
Vslod odhoda v stari kraj prodam trivrstno, krasno uglušeno kranjsko harmoniko. Imam jo komaj eno leto in jo prodam za \$45. Pišite na naslov: John Trušnovec, 43 Central Ave., Brooklyn, N. Y. (15-16-7)

ROJAKOM
v Pennsylvaniji in W. Virginiji NA ZNANJE.

Rojakom v Pennsylvaniji in West Virginiji naznanjamo, da jih obišče naš novi potnik

Mr. LEO STRUKELJ, ki je zastopnik Slovenic Publishing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Naroda", kakor tudi druga naročila. Vedno in povsodi so šli naši rojaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bo tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo. Slovenic Publishing Co.

OGLAS.
Vslod odhoda v stari kraj prodam trivrstno, krasno uglušeno kranjsko harmoniko. Imam jo komaj eno leto in jo prodam za \$45. Pišite na naslov: John Trušnovec, 43 Central Ave., Brooklyn, N. Y. (15-16-7)

Trgovca v slatino
M. POGORLO
29 E. Madison St. — Room 1113
Chicago, Ill.
Opomba: Pazite na oglas v se botnih številkah.

OGLAS.

Čenjenim rojakom priporočam svoja **NARAVNA VINA** iz najboljšega grozdja. Lanski rdeči Zinfandel 35¢ gal.; Riesling 40¢ gal. Vino od leta 1911. Zinfandel 40¢ gal.; belo vino Riesling 45¢ gal.; staro belo vino od leta 1910. 50¢ gal. 100 proof močan tropinovec 4½ gal. \$12, 10 gal. \$25. Vino pošiljam po 28 in 50 gal. Vinarna in distillerija blizo postaje. Pošljite vsa pisma na: S. Jakše Vinery, Box 161, Santa Helena, Cal

Pozor slovenski farmerji!
Vslod občne zahteve, smo tudi letos naročili večje število pravih domačih

KRANJSKIH KOS.
V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose so izdelane iz najboljšega jekla v znani tovarni na Štajerskem. Iste se pritojijo na kosišče z rinkami.
Cena 1 kose je \$1.10.
Kedor naroči 6 kos, jih dobi po \$1.00.
V zalogi imamo tudi klepalno orodje iz finega jekla; cena garnituri je \$1.00.

Pristne "Bergamo" brusilne kamne po 30c. kos.
Pri naročitvi nam je naznaniti poleg poštna postaje tudi bližnjo železniško.
Naročila priložiti je denar ali Postal Money Order.
Slovenic Publishing Co.
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Plošče! Plošče!

Ravnokar smo prejeli pošiljatev, več tisoč slovenskih grafonskih plošč iz Evrope. Plošče so najboljše kakovosti, ter smo prepričani, da bo zadovoljen ž njimi vsak, kdor jih bo naročil. Pišite po cenik še danes!

A. J. TERBOVEC & CO.,
P. O. Box 25, DENVER, COLO.

MESTNI HRANILNICA LJUBLJANSKI
v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 3, Kranjsko.

Denarni promet koncem leta 1912 ie znašal nad 660 milijonov kron.
Hranilnih vlog nad 42 milijonov kron.
Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po 4½%
brez odbitka.

Nezdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.
Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem.
Zatg vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkven, in občine občinski denar. Tudi iz Amerike se nalaga največ denarja v to hranilnico. Naš dopisnik v Zjed. državah je že več let

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St, NEW YORK. 6104 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, O.

Kapitan Satan

ali...
Doživljaji Cirana de Bergerac.

Spisal Louis Gallet. — Za "Glas Naroda" poslovanj J. T.

(Dalje.)

— Ne vem; odkar se mu je ponesrečil načrt z njegovim varovancem, sva nekoliko sprta.

— Vrjame, vrjame.

— Prosil bi Vas za malo uslugo, milostljivi gospod.

— Govorite, na razpolago sem Vam.

— Z Manuelom bi rad govoril, jasno, prijateljsko in prepričan sem, da se bo stvar končala mirnim potom. Razen tega bi Vas tudi prosil za dovoljenje, če bi smel kedaj poslati kako drugo osebo k njemu.

Jean de Lamot je prikimal, vzel v roko košček papirja, napisal nanj pa vrtel in ga izročil Rolandu.

— S tem lahko pridete brez vsakih ovir v njegovo celico. Če pošljete kakega drugega, bo imel ravno tako prost vstop.

— Najlepa hvala, dragi prijatelj, še danes ga bom obiskal.

— Mislim, da bo v osmihi dneh že končana preiskava. V rokih imam brez števila dokazov, ki so zadostni, da ne bo mogel priti na prosto. V slučaju, da bi le ne hotel pripoznati, imam na razpolago še nekaj, kar mora na vsak način imeti zaželjen uspeh.

— Kaj?

— Čudno vprašanje, gospod grof. Dobri španski čevlji, par škafov vode na človeka, in mi ga zločince, ki bi ostal trmoglav. Z Bogom, gospod grof, v kratkem nasvidenje.

23.

Roland je odšel naravnost k ječarju. Ko mu je pokazal dovoljenje, se je globoko odkril, ključki so zarožljali v vratih.

Sla sta po dolgem, temnem hodniku, po stopnicah navzdol, po stopnicah navzgor.

Pred težkimi hrastovimi vrati sta obstala.

— Tukaj je.

Ječar je odprl vrata in počasi odprl.

V tmurni je zapazil Roland na kameniti klopi sedečo sklonjeno postavo.

Manuel ni niti glave obrnil, ker je mislil, da je ječar.

Ceravno še ni bil dolgo časa v ječi, je vendar zelo slabo izgledal. Obraz mu je zadobil slonokoščeno barvo, lica so se mu udrla, iz globokih votlin se je bleketalo v blaznem sjaju dvoje oči.

V zadnjih dneh je strašno trpel. Za obupati mu je bilo, ko je pomislil na Zilberto, za vedno izgubljeno Zilberto.

Ječar mu je položil roko na ramo in vprašal Rolanda: — Ali želi biti gospod grof sam?

— Da.

Manuel se je stresel, ko je zaslišal glas svojega brata.

— Vi, Vi ste tukaj! — je vzkliknil in planil pokoncu.

Roland je stopil za korak nazaj.

— Ne bojte se — je rekel Manuel grenko — saj vidite, da sem priklenjen.

Sele sedaj je videl Roland debelo verigo, ki je visela od njegga namignil je ječarju, in se približal k mladeniču.

— Mene gotovo niste čakali, kaj ne — je rekel Roland mirno

— Najbrže ste se prišli prepričati, če sem zadosti na varnem.

— Motite se; hočem Vas samo vprašati, če bi radi prišli na svobodo.

— Svoboda, kako, Vi, Vi mi nudite svobodo?

— Ali se Vam čudno zdi?

— Ne, samo beseda "svoboda" se mi zdi čudna.

— Vi mi toraj ne zaupate, Manuel?

— Kako da ne? Govorite jasneje.

Roland je potegnil izpod suknjice debelo mošnjo denarja.

— Tu notri — je spregovoril — je zadostna svota, ki Vas bo za vedno rešila revščine. Manuel, ta denar je Vaš, zapustite za vedno Francijo.

— To bi bilo slabo — se je nasmehnil jetnik — in samo škoda, da je Vaš mi slišal vrhovni sodnik; teh par besed Vas lahko popolnoma uniči.

— Ne razumem...?

— Kako? Dolžite me prevare, da sem si po nepostavni poti nadel ime svojega brata, in sedaj mi ponujate denar, da bi šel. Gospod, s tem ste vendar pripoznali, da sem jaz Ludovik de Lembrat in da se bojite sodišča.

Roland se je vgriznil v ustnice. Jetnikova logika je uničila njegov načrt, od katerega je vendar toliko pričakoval. Če bi pobegnil, bi s tem najjasneje dokazal svojo krivdo.

Hotel mu je nekaj ugovarjati, toda Ludovik ga je odločno prekinil: — Justica ima samo za Vas svoje strahote, jaz nimam vzroka, da bi se jo bal. Pojasnite mi natančneje, zakaj se me hočete iznebiti. Ali veste kaj je vse, ali hočete, da Vam jaz razodem: moj greh leži edino v tem, ker sem se predrznil ljubiti ono žensko, katero ljubite Vi!

— Mislite?

— Da, to je samo užaljena ljubezen, jaz sem le žrtev Vaše ljubosumnosti. In zato Vas tudi bolj pomilujem kot sovražim. Ljubosumnost je blazna in podvzame vsa sredstva, samo da uniči svojega tekmeča.

Manuel je svojega tekmeča boljše sodil kot je bil v resnici. Ker ni grof ničesar odgovoril, je nadaljeval: — Ne bojte se, Vaše neveste ne bom več nadlegoval, toda ljubezni ni ne morete prepovedati. Idite, uničili ste me, jaz sem se maščeval! Zilberto ljubi in moje maščevanje je misel, sladka zavest, da Vas ona ne bo nikdar ljubila, mene pa ljubi iz vsega srca.

— Nesramnež! — je zatulil Roland in planil kot razdražen tiger na jetnika.

— Ali me hočete udariti? — je vprašal Manuel hladno — saj me lahko, ker sem ukljenjen.

Roland se je zavedel in udušil svojo jezo.

Sier mu je pa bilo znano vse, kar je hotel vedeti: Manuel je ostal neomahljiv.

— Dobro — je mrmral sam s seboj, ko je zapuščal celico, ne da bi pogledal jetnika — sedaj se pravi delati.

Stopil je k ječarju rekoč: — Gospod vrhovni sodnik mi je dovolil da lahko jaz, oziroma kaka druga oseba, obišče Manuela, če mu pokaže to dovoljenje.

— Seveda, gospod grof.

— Mogoče bo že jutri prišel nek človek.

— Na razpolago Vam bom, gospod.

Roland se je globoko oddahnil. Neka čudna misel mu je šinila v glavo. — Cilka! Da, Cilka, z njeno pomočjo bo šlo.

Naprotil se je preko mosta in kmalo prispel do Hiše Ciklopa, kjer je stanovala sama Cilka nevedoč kam se je bil napotil Ben-Joel.

V splošnem se ni veliko brigala zanj, da se celo vesela je bila, ker je lahko nemotoma premišljevala svoj položaj. Njene misli se nile pri Manuelu, uničila ga je — čeravno ga je tako ljubila.

Iz sedaj je čakala nanj misleč, da se bo vsak tranotek prika-

zal, skesan, ponižen, brez visokoletečih misli. Kako bi ga tolažila in mesto sanj bi mu dala resnico, polno udane ljubezni, brezmejne sladkosti.

Čakala je in čakala zastonj; on je bil v ječi, do njega ni mogla in tudi nobenega človeka ni imela, da bi ga vprašala zanj.

Dannadan je sedela nestrpno v svoji sobi. Večkrat se je stresla, zdelo se ji je kot da bi zaslišala iz daljave njegov glas.

Nikogar ni bilo, nikdo jo ni motil; sama je bila s svojo pekočo vestjo.

Zunaj je nekaj zaškripalo; planila je pokoncu in stekla k vratom. Prsi so ji valovile, usta je imela na pol odprta, oči so žarele v čudnem ognju.

— Manuel je! — je pomislila in prišla za ključko...
Na pragu se je prikazal grof.
Cilkin obraz se je zmrčilo, v srce se ji je naselila globoka žalost.

(Dalje naslednjem številu.)

= Cenik knjig, =

katero se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI:		
DUSNA PASA, vezana z zlato obrobo	1.00	—
Marija vrbilna v usnje vezano	1.00	—
RAJSKI GLASOVI	1.00	—
Rajski Glasovi v usnje vezano	1.00	—
Sv. UKA, elegantno vezano	1.20	—
SKRBI ZA DUŠO, elegantno vezano s zapono	1.30	—
VRTEC NEBEŠKI, v platno vezano	1.40	—
POUČNE KNJIGE:		
Abecednik slovenski	—	25
Abecednik nemški	—	25
Ahnov nemško angleški tolmač	—	50
Domači zdravnik, vezan	—	75
Domači živnozdravnik	—	50
Nemščina brez učitelja	—	60
Grundriss der slovenischen Sprache vezano	1.00	—
Angleščina brez učitelja	—	40
Mila pesmarica	—	30
Angl. slov. in slov. angl. slovar	—	40
Katekizem veliki	—	20
Prva računica	—	30
Slovar slov. nemški (Janežič - Bartel) nova izdaja	2.50	—
Slovar nemško-slovenski (Janežič-Bartel) nova izdaja	2.50	—
Zlrovnik, narodne pesni, vezano, 1. 2. 3. in 4. zvezek vsaki po	—	50
Dobra kuharica	—	2.50
Hitri računar	—	40
Nauk o pečlarstvu	—	1.00
Novi domovinski zakon	—	30
Odvetniška tarifa	—	40
Poljedelstvo	—	60
Pesmarica, nagrobnice	—	1.00
Katekizem mali	—	15
Pouk zročencem	—	70
Ročni slovensko-nemški slovar	—	40
Schmiffrov nemško-slovenski slovar	—	1.20
Schmiffrov slovensko-nemški slovar	—	1.20
Slovensko-angliška slovnica	—	1.00
Spisovnik ljubavnih pisem	—	40
Sprtna kuharica	—	1.25
Trina ob in iz traveja	—	40
Zbirka domačih zdravil	—	50
Popolni nauk o čebelarstvu	—	1.00
Slovenska pesmarica, I. in II. zvezek, vsaki po	—	60
Učna živnozdravila	—	60
Učni kmetovalci	—	60
Zgodbe sv. pisma	—	50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.

Andrej Hofer	—	20
Avstrijska ekspedcija	—	20
Avstrijski junaki, broš. vezano	—	70
Baron Laudon	—	30
Baron Trenk	—	30
Bele noči	—	20
Belgrajski biser	—	15
Beneška vedeževalka	—	20
Beračeve skrivnosti sto zvezkov	—	60
Berčiča	—	20
Bitka pri Vukovcu	—	10
Božični darovi	—	15
Burška vojvoda	—	20
Car in cesar	—	20
Cerkvica na skali	—	20
Cesar Franjo Josip	—	20
Ciganka	—	20
Ciganova osveta	—	20
Ciganska sirota, 93 zvezkov	—	60
Cvetina borogradska	—	20
Cvetko	—	20
Cas je zlato	—	25
Človek in pol	—	50
Črni bratje	—	20
Dama s kameljani	—	10
Darinka mala Črnogorka	—	20
Deteljica življenje treh kranič bratov	—	20
Deset let v peklu	—	20
Devica Orleanska	—	20
Don Kizot	—	20
Doma in na tujem	—	20
Dobrota in hvaležnost	—	20
Dva povesti	—	20
Eno leto med Indijanci	—	20
Erazem Predjamski	—	20
Evetahija, dobra hči	—	20
Fabula	—	25
Fra Diavolo	—	25
George Stephenson, oče železnice	—	20
Grof Radecki	—	20
Grofica beručica, sto zvezkov	—	40
Gondovnik, 2 zvezka	—	20
Grizelda	—	20
Hedviga, handtova nevesta	—	20
Hildegarda	—	20
Hlapec Jernej	—	20
Hirlanda	—	20
Hubad, pripovedke, I. in II. zvezek po ilustriran vodnik po Gorenjskem	—	25
Izdajavec	—	25
Indijski ribič	—	10
Islet v Carigrad	—	10
Izdajalca domovine	—	20
Ivan Resnicoljub	—	20
Iskanje, mala Japonska	—	20
Isidor, poborni knez	—	20
Jama nad Dobrušo	—	20
Jaromil	—	20
Jurčičovi otroci	—	50
Jurčičovi zbrani spisi	—	1.00
5. zv. V vojni krajini	—	1.00
6. zv. Moč in pravica	—	1.00
8. zv. Bela ruta bel denar	—	1.00
9. zv. Med dvema stoloma	—	1.00
11. zv. Veronika Deseniška	—	1.00
Kaj se je Marko sanjalo	—	20
Kraljevič in berač, vezano	—	25
Kako postanemo stari	—	30
Kraljica Draga	—	20
Kristof Kolumbo	—	20
Križem sveta	—	20
Krvna osveta	—	20
Knez črni Jurij	—	20
Krvava noč v Ljubljani	—	40
Lešijvi Kijukec	—	20
Leban, sto beril	—	20
Ljubezen in maščevanje, 102 zvez. Maksimilijan	—	50
Mali vcaznec	—	20
Maščevanje	—	20
Marija hči polkova	—	20
Materina stvar	—	20
Mati, socialen romaz	—	10
Mir božji	—	70
Mirko, Poljanjakovič	—	15
MK, samotna	—	15
Močni baron Ravbar	—	20
Mrtvi gostec	—	20
Musolino	—	20
Na različnih potih	—	20
Na valovih južnega morja	—	15
Narodne pripovedke, I. II., III. in 4. zvezek, vsaki po	—	20
Na divjem zapadu	—	20
Nalaganje	—	20
Na Indijskih otokih	—	20
Najdenček	—	20
Na jutrovan	—	20

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovražnike	—	25
2. zv. Ludon krčmariček	—	25
3. zv. Marijina otroka	—	25
4. zv. Praski judek	—	25
5. zv. Ujetnik morškega roparja	—	25
6. zv. Arumagan sin indijanskega kneza	—	25
7. zv. Sultanovi sinovi	—	25
8. zv. Tri indijanske povesti	—	25
9. zv. Kraljevič nečak	—	25
10. zv. Zvesti sin	—	25
11. zv. Rdeča in bela vrtinja	—	25
12. zv. Korejska brata	—	25
13. zv. Roj in zmaga	—	25
14. zv. Pristiga huronskega glavarja	—	25
15. zv. Angelj sinjajev	—	25
16. zv. Zlatokopi	—	25
17. zv. Prvi med Indijanci	—	25
18. zv. Pregarjanje indijanskih mladičev	—	25
19. zv. Mlada mornarja	—	25

TALJA.

Brat nokot	—	20
Dve tački	—	20
Idealna tačka	—	20
Ne kljič vraga	—	20
Nemški ne znaje	—	20
Pat do srca	—	20
Prvi pier	—	20
Putifarka	—	20
Raztresenca	—	20
Reveček Andrejček	—	40
Rokovnjači, narodna igra	—	40
Starinarica	—	20
Trije tički	—	20
V medenih dneh	—	20

RAZGLEDNICE:

Newyorške, a cvetlični, humoristične, božične, noveletne in velikončne po komad	—	08
ducat po	—	25
Narodna nočnja in mesta Ljubljane, ducat po	—	25
Z slikami mesta New Yorka po Razne svete podobe po ducat po	—	08
Album mesta New York krasnimi slikami mesta	—	35

ZEMLJEVIDI:

Avstro - Ogrske, mali	—	10
Avstro-Ogrske, vezan	—	50
Kranjske dežele, mali	—	10
Združenih držav, mali	—	10
vsaki mali	—	20
Evropske, vezan	—	20
Gorenjske z novo bohinjsko in trškiško železnico	—	25
Črna gora	—	25
Dakotanskih držav	—	25
Zemljevid: New York, Colorado, Illinois	—	25
Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania in West Virginia vsaki 25 c komad	—	25

Opomba: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici, ali poštini znamkah. Poština je pri vsaki cenah v priloženi tabeli.

HARMONIKE

bodisi zakorinkol vrste izdelajem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpetno in samostojno. V popravilo zanesljivo vsako pošil. kar sem se nad lo let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravcu vranim kranjske kakor vse druge harmonike in računam po delu kakor koli tabe vres nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL
1017 E 62nd St. Cleveland, O

Hamburg-American Line.

Edina direktna proga med
**NEW YORKOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM**

oskrbljena s parniki na dva vijaka:
Kaiser August Victoria, Amerika, President Grant, President Lincoln, Cleveland, Cincinnati, Pretoria, Patricia, Pennsylvania, Graf Valderara, Prinz Oskar in Prinz Adalbert.

Katerim sledi v kratkem nov parnik na štiri vijake in turbino
IMPERATOR

919 čevljev dolg, 50,000 ton, največji parnik na svetu.
Izvrstno poslovanje. — Nizke cene. — Dobra postrežba.

Za vse podrobnosti obrnite se na:
Hamburg-American Line,
41-45 Broadway, New York City
ali lokalne agente.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL

AUGUST BACH,
145 Washington St., New York,
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Pozor, rojaki!

Dobri sem iz Washingtona in svoje sveto vilo sardalno kvečko. Kvečko je to, da so s r v i v i l a p r a v a i n k o s t i n a.

Po dolgem času se mi je posrečilo la najti pravo Alpen tinkturo in Pomado prof. Inadad nju in za rast in b i l o , a d k a t e r e m o s t i k i n S e n a r t u g o s t i i n d o l g i l i s t e r e s n i p o p o l n o m z n a s t a l o i n s e h o d e v e z p a z n a t i , k a r n e s e v e d i , E v r o p e t a k o m o d i k i n v 6 , t e d n i k r a n s l i b r i p o p o l n o m z n a s t a l o . R a v n a t e m z e v r o k a h n a g a l i n k r i s t i k a h v 8 d n e h p o s t r o v a v d r u s t v i n k r a j s e o s t a n e b r a d v i c a , p o t o e t e p i n s e b i l i n a s e p o p o l n o m z n a s t a l o . D a j e t e r e s n i k i n a n i s t a n o v a o s t r a n s t a l o . D a j e t e r e s n i k i n a n i s t a n o v a o s t r a n s t a l o . D a j e t e r e s n i k i n a n i s t a n o v a o s t r a n s t a l o .

JAKOB VAHČIČ
P. O. Box 99 Cleveland, O.

Zemljevid balkanskih držav je dobiti po 15c komad.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.
Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

ZEELAND	11,904 ton	ZEELAND	12,760 ton
FINLAND	12,760 ton	ADERLAND	12,017 ton
LAPLAND 18,694 ton.			

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovsja. Tretji razred obstoji od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrnite se je na:
RED STAR LINE

No. 9 Broadway NEW YORK.
84 State Street, BOSTON, MASS.
119 Walnut Street, PHILADELPHIA, PA.
619 Second Ave., SEATTLE, WASH.

N. W. cor. Washington & La Salle CHICAGO,